

Udkast til

Forslag

til

Lov om ændring af lov om næringsbreve til visse fødevarer virksomheder og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

(Forenkling af reglerne om næringsbrev, udveksling af oplysninger og strafskærpende m.v.)

§ 1

I lov nr. 486 af 9. juni 2004 om næringsbreve til visse fødevarer virksomheder, som ændret ved § 10 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og ved § 2 i lov nr. 1549 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

"Lov om næringsbrev til visse fødevarer virksomheder (næringsbrevsloven)"

2. § 1 affattes således:

"§ 1. Loven finder anvendelse ved selvstændig erhvervs virksomhed med detailsalg af fødevarer, herunder catering og salg af fødevarer til nydelse på eller ved stedet, samt fødevarerengros virksomhed.

Stk. 2. Ved fødevarerengros virksomhed forstås i denne lov enhver fødevarer virksomhed, der ikke driver detailsalg af fødevarer eller er primærproducent.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på

1) virksomheder, der ikke er afgifts- og registreringspligtige efter merværdiafgiftsloven (momsloven), medmindre der skal udstedes alkoholbevilling, jf. lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., og

2) offentlige institutioner.

Stk. 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, at visse former for virksomhed ikke er omfattet af loven."

3. I § 2, *stk. 1*, indsættes efter "offentligt tilgængeligt register": "(Næringsbasen)".

4. § 3 affattes således:

"§ 3. Enhver, der driver erhverv som nævnt i § 1, *stk. 1*, skal have næringsbrev til hvert forretningssted (produktionsenhed). Består forretningsstedet af flere forretningsenheder, kan der erhverves næringsbrev til hver forretningsenhed.

Stk. 2. I interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have næringsbrev, jf. *stk. 1*.

Stk. 3. Erhvervs virksomhed, som er omfattet af § 1, *stk. 1*, må ikke påbegyndes, før næringsbrev er erhvervet."

5. § 4 affattes således:

”§ 4. Enhver person, der ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til reglerne for udøvelse af virksomhed, jf. § 1, stk. 1, vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, fødevarer og arbejdsmiljøforhold, har ret til næringsbrev.

Stk. 2. Selskaber m.v. har ret til næringsbrev, når et medlem af ledelsen har bestået den i stk. 1 nævnte prøve, eller når et medlem af ledelsen har gennemført en erhvervsuddannelse, der er omfattet af § 5, stk. 2.”

6. § 5, stk. 1, affattes således:

”Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte de nærmere regler for aflæggelse af den i § 4, stk. 1, nævnte prøve.”

7. § 6, stk. 1 og 2, affattes således:

”Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling for aflæggelse af den i § 4, stk. 1, nævnte prøve.

Stk. 2. Der skal for hvert næringsbrev betales 500 kr. årligt. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om opkrævningen af betalingen, herunder hvilken periode betalingen skal dække.”

8. Efter § 6 indsættes:

”Kontrol af registrering i Næringsbasen

§ 6 a. De myndigheder, der administrerer den i § 7 nævnte lovgivning, skal, når de foretager kontrol af den enkelte virksomhed, påse, at virksomheden har næringsbrev, jf. § 3, stk. 1 og 2. Konstaterer en myndighed, at en virksomhed, som er omfattet af loven, ikke har næringsbrev, skal myndigheden indberette dette til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om indberetningen af manglende næringsbrev.”

9. § 7 affattes således:

”§ 7. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et elektronisk register over væsentlige overtrædelser af lovgivningen vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, fødevarer, arbejdsmiljøforhold og drift af restaurationsvirksomhed, jf. lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., som en næringsbrevindehaver er straffet for, jf. dog § 8. Registeret er ikke offentligt tilgængeligt.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte hvilke former for overtrædelser af den omhandlede lovgivning, der må anses som væsentlige, for så vidt angår erhvervsvirksomhed, som nævnt i § 1, stk. 1.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et register over personer og selskaber m.v. (juridiske personer), der er frataget retten efter § 11, stk. 1 eller 2, eller har fået næringsbrevet inddraget i henhold til § 11 a. Registeret er ikke offentligt tilgængeligt.”

10. Efter § 7 indsættes:

”Udveksling af oplysninger

§ 7 a. Myndigheder, der administrerer den i § 7 nævnte lovgivning, kan fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen indhente de i § 7, stk. 1 og 3, registrerede oplysninger, der er nødvendige i kontroløjemed.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan indhente oplysninger, der er nødvendige for styrelsens administration af ordningen, fra de myndigheder, der administrerer den i § 7 nævnte lovgivning.”

11. I § 8, *stk. 1, nr. 2 og 3*, udgår ”eller 2”.

12. I § 8, *stk. 1, nr. 1*, ændres ”statsautoriseret eller registreret revisor,” til: ”godkendt revisor,”.

13. I § 8, *stk. 3*, ændres ”statsautoriseret revisor, en registreret revisor” til: ”godkendt revisor”.

14. Efter § 9 indsættes:

”Spilleautomater

§ 9 a. For virksomheder, der sælger fødevarer til nydelse på eller ved stedet, kan kommunalbestyrelsen fastsætte, at der for ikkegevinstgivende spilleautomater betales en afgift til kommunen. Afgiften opkræves kvartalsvis. Afgiften vil kunne fastsættes som et fast beløb for hver automat eller som en procentdel af det indspillede beløb eller som en kombination heraf. Der betales ikke afgift for indtil to ikkegevinstgivende spilleautomater. Den årlige afgift for de følgende spilleautomater må højst udgøre 4.000 kr. for hver spilleautomat.”

15. I § 10, *stk. 1, nr. 2*, ændres ”§ 4, stk. 3” til: ”§ 4, stk. 2”.

16. I § 10, *stk. 4*, udgår ”eller 2”.

17. § 11, *stk. 1*, affattes således:

”Retten til at udøve virksomhed i henhold til § 1, stk. 1, kan frakendes en person eller et selskab m.v. (juridiske personer) ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder væsentligt har overtrådt lovgivningen vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, fødevarer, arbejdsmiljøforhold eller drift af restaurationsvirksomhed, jf. lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. Frakendelsen kan begrænses til at vedrøre et enkelt forretningssted eller en enkel forretningsenhed, og til enten at omfatte detailsalg af fødevarer, catering, salg af fødevarer til nydelse på eller ved stedet eller fødevareengrosvirksomhed.”

18. § 12, *stk. 1*, affattes således:

”Med bøde straffes den, som driver virksomhed omfattet af loven

- 1) uden at have næringsbrev, jf. § 3, stk. 1 og 2,
- 2) efter at retten hertil er bortfaldet, jf. § 10,
- 3) efter at være frakendt retten hertil, jf. § 11, eller
- 4) efter at næringsbrevet er inddraget, jf. § 11 a.”

§ 2

I lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 786 af 9. august 2005, som ændret ved § 11 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 42 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 og § 3 i lov nr. 1549 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

"Lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v."

2. § 1 affattes således:

"§ 1. Denne lov omfatter selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke (restaurationsvirksomhed). Endvidere omfatter loven servering af stærke drikke ved enkeltstående arrangementer, jf. § 22.

Stk. 2. Ved servering forstås i denne lov salg af stærke drikke til nydelse på eller ved salgsstedet.

Stk. 3. Ved stærke drikke forstås i denne lov drikkevarer med 2,8 pct. volumen alkohol eller derover.

Stk. 4. Kun personer og selskaber m.v., der har alkoholbevilling, må forestå servering af stærke drikke, jf. dog §§ 20-22.

Stk. 5. Offentlige institutioners virksomhed omfattes ikke af lovens kapitel 3."

3. *Kapitel 2* ophæves.

4. § 10, *stk. 1* og *2*, affattes således:

"Ansøgning om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer kan indgives til politidirektøren.

Stk. 2. Alkoholbevilling gives og fornys af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet. Bevillingen gælder et bestemt forretningssted og for et tidsrum af 8 år. Bevillingen kan efter omstændighederne begrænses og betinges."

5. Efter § 10 indsættes:

"§ 10 a. Alkoholbevilling kan kun gives til virksomhed, hvor servering af stærke drikke sker fra et fast serveringssted.

Stk. 2. Der kan dog tillige gives alkoholbevilling, hvis servering af stærke drikke sker i:

- 1) tog, turistbusser, fly og skibe i fart eller
- 2) busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km.

Stk. 3. Stærke drikke må kun serveres i virksomheder med alkoholbevilling, jf. § 1, *stk. 4*.

Stk. 4. Servering af stærke drikke må ikke påbegyndes, før vedkommende myndighed har godkendt de pågældende lokaler."

6. § 11 udgår.

7. § 12 affattes således:

”§ 12. Bevillingsmyndigheden skal ved afgørelsen af, om alkoholbevilling vil kunne gives, iagttage samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn. Der kan herved navnlig lægges vægt på,

- 1) om der af bevillingsansøgeren, medlemmer af direktion eller bestyrelse eller andre, der kan øve en bestemmende indflydelse på virksomhedens drift, er udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde,
- 2) bevillingsansøgerens forretningsmæssige kvalifikationer, herunder om det må antages, at ansøgeren vil være egnet til at drive restaurationsvirksomhed på betryggende måde,
- 3) bevillingsansøgerens økonomiske forhold og finansieringsplan, driftsbudget samt likviditetsbudget for virksomheden, herunder om det må anses for godtgjort, at virksomheden vil blive drevet for ansøgerens egen regning og risiko,
- 4) størrelse, indretning og karakter i øvrigt af serveringsstedet,
- 5) serveringsstedets beliggenhed, hvorved der kan anlægges byplanmæssige betragtninger, således at der kan vises tilbageholdenhed med at give tilladelse til nyoprettede restaurationsvirksomheder i egentlige boligkvarterer eller nær skoler eller andre institutioner, der søges af unge,
- 6) om der som følge af en for stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomhed kan frygtes uforsvarlig drift eller andre ædrueligheds- eller ordensmæssige problemer, eller
- 7) om der foreligger andre konkrete ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale og politimæssige forhold, der gør det betænkeligt, at alkoholbevilling gives.”

8. § 13 affattes således:

”§ 13. Alkoholbevilling kan kun meddeles personer, der opfylder nedenstående betingelser:

- 1) har næringsbrev til det pågældende forretningssted, jf. lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder (næringsbrevsloven),
- 2) er fyldt 25 år eller, hvis ansøgeren har afsluttet en uddannelse inden for hotel- og restaurationsfaget, 23 år,
- 3) ikke har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,
- 4) ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 5) der ikke foreligger forhold, som efter § 16, stk. 2 og 4, er til hinder for meddelelse af bevilling, og
- 6) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.

Stk. 2. Alkoholbevilling kan endvidere nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Stk. 3. I interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have alkoholbevilling.”

9. § 14 affattes således:

”§ 14. Alkoholbevilling kan kun meddeles selskaber m.v., der opfylder nedenstående betingelser:

- 1) selskabet har næringsbrev til det pågældende forretningssted,
- 2) direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, og kan ikke nægtes alkoholbevilling i henhold til § 13, stk. 2, og

3) der ikke foreligger forhold, som efter § 16, stk. 1, 2 og 5, er til hinder for meddelelse af bevilling.

Stk. 2. Bevillingsmyndigheden kan undtage fra bestemmelsen i stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Såfremt der i selskaber m.v. indtræder nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, eller såfremt en aktionær eller en anpartshaver efter bevillingens meddelelse opnår besiddelse af 30 pct. eller mere af selskabskapitalen, skal bevillingsmyndigheden modtage meddelelse herom senest 4 uger efter ændringen til prøvelse af, om bevillingen er bortfaldet efter § 18.”

10. Efter § 14 indsættes:

”Bestyrere, dørmænd og andre ansatte i serveringssteder med alkoholbevilling

§ 14 a. På et serveringssted med alkoholbevilling skal den daglige drift ledes af bevillingshaveren selv eller af en bestyrer. Drives restaurationsvirksomhed fra flere serveringssteder, må kun ét af disse ledes af bevillingshaveren. Hvert af de øvrige serveringssteder skal ledes af en bestyrer.

Stk. 2. Er bevillingshaveren et i § 14, stk. 1, nævnt selskab m.v., skal hvert af virksomhedens serveringssteder ledes af en bestyrer.

Stk. 3. Bevillingsmyndigheden kan tillade, at en person som indehaver eller bestyrer leder mere end ét serveringssted.

Stk. 4. Bestyreren har samme strafferetlige ansvar for serveringsstedets drift som bevillingshaveren.”

11. § 15 affattes således:

”§ 15. Bestyrere skal opfylde betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 2 og 4, og § 16, stk. 2. De må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at de ikke vil lede serveringsstedet på forsvarlig måde.

Stk. 2. Bestyrere skal godkendes af bevillingsmyndigheden. Godkendelsen bortfalder, hvis bestyreren ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, 1. pkt.”

12. I § 15 a, stk. 1 og 3, og i § 15 c ændres ”virksomheder med alkoholbevilling” til: ”restaurationsvirksomheder”.

13. I § 15 a, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter ”politidirektøren”: ”i København”.

14. I § 15 b, stk. 1 og 2, ændres ”virksomhed med alkoholbevilling” til: ”restaurationsvirksomhed”.

15. § 18, stk. 1, affattes således:

”En alkoholbevilling bortfalder,

- 1) når bevillingshaveren dør, jf. dog stk. 3,
- 2) når bevillingens gyldighedstid udløber, uden at fornyelse finder sted,
- 3) når bevillingshaveren ikke længere udnytter alkoholbevillingen,
- 4) hvis bevillingshaveren ikke længere har næringsbrev,
- 5) hvis bevillingshaveren er under konkurs,
- 6) når en i medfør af § 10, stk. 2, 3. pkt., stillet betingelse for bevillingen ikke længere er opfyldt,

- 7) hvis bevillingshaveren ikke opfylder betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 4, eller § 14, stk. 1, nr. 2, eller
- 8) hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 16, stk. 1, 4 eller 5, for at opnå alkoholbevilling.”

16. § 18, stk. 4, affattes således:

”Stk. 4. Efter anmeldelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en væрге for en person, der er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, fortsætte afdødes, skyldnerens eller den umyndiges restaurationsvirksomhed med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil et år efter dødsfaldet, konkursdekretet eller værgemålets iværksættelse. I særlige tilfælde kan politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, forlænge fristen.”

17. § 19, stk. 1, affattes således:

”En alkoholbevilling kan frakendes eller tilbagekaldes, hvis

- 1) bevillingshaveren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for alkoholbevillingen eller af bestemmelser i loven, eller
- 2) der er særlig grund til at antage, at bevillingshaveren ikke vil eller kan drive restaurationsvirksomheden på forsvarlig måde.”

18. I § 19, stk. 4, ændres ”virksomheden” til: ”restaurationsvirksomheden”.

19. Efter § 19 indsættes i kapitel 3:

”§ 19 a. En alkoholbevilling kan fratages af kommunalbestyrelsen, såfremt indehaveren har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. og derover. Alkoholbevillingen kan fratages for et tidsrum af 1 til 5 år eller indtil videre. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgang til domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen, senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Kommunalbestyrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, men retten kan bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve restaurationsvirksomheden. Ankes en dom, hvorved en fratagelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at restaurationsvirksomheden ikke må udøves under ankesagens behandling.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 1 kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af kommunalbestyrelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt fratagelsen er sket indtil videre, og der er forløbet mindst 5 år efter fratagelsen og mindst 2 år efter, at ophævelsen senest er nægtet ved dom. Bestemmelserne i stk. 2, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.”

20. Kapitel 4 affattes således:

”Virksomhed, hvortil der ikke kræves alkoholbevilling

§ 20. Kantinevirksomhed kræver ikke alkoholbevilling. Ved kantinevirksomhed forstås servering i dertil indrettede lokaler i eller i tilknytning til arbejdspladser og tilsvarende steder for personer, der er beskæftiget i virksomheden, og for personer med ærinde i virksomheden.

Stk. 2. I kantiner må der ikke serveres, nydes eller udleveres andre stærke drikke end øl og bordvin.

Stk. 3. Politiet kan forbyde driften af en kantine, hvis reglerne for kantinevirksomhed tilsidesættes, eller der er særlig grund til at antage, at kantinevirksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Stk. 4. Kantiner må holdes åbne fra ½ time før arbejdstidens begyndelse til 1½ time efter arbejdstidens ophør. I lukketiden må der ikke serveres i kantinelokalerne. Dette gælder dog ikke ved sammenkomster, som bekostes af vedkommende virksomhed, eller som foranstalles af virksomhedens personale. Endvidere kan lokalerne i lukketiden anvendes i henhold til lejlighedstilladelse, jf. § 22, stk. 2-7.

§ 21. Alkoholbevilling kræves ikke for personer ved modtagelse i mindst 30 dage af overnattende gæster med mulighed for servering af stærke drikke.”

21. § 22, stk. 1 og 2, affattes således:

”Ved fester, møder og lignende særlige lejligheder kan en af loven omfattet virksomhed udøves uden tilladelse af en person, der er fyldt 25 år, når serveringen af stærke drikke foregår indendørs for højst 150 personer, og de stærke drikke kun består i øl og bordvin. Politiet skal underrettes senest 3 dage før arrangementets afholdelse. Politiet kan fastsætte vilkår for virksomhedens udøvelse eller forbyde virksomheden.

Stk. 2. Politiet kan ved de lejligheder, som er nævnt i stk. 1, tillade, at en person, der er fyldt 25 år, forestår servering af øl og bordvin, uanset om serveringen foregår udendørs, og uanset om deltagerantallet omfatter flere end 150 personer.”

22. I § 23, stk. 2, ændres ”restaurationslokaler” til: ”serveringssteder med alkoholbevilling”.

23. Overskriften til § 24 affattes således:

”Udlevering og medbringen af stærke drikke”

24. § 24, stk. 1, affattes således:

”I og fra virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, må der ikke udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet.”

25. § 26 og overskriften hertil affattes således:

”Optræden m.v.

§ 26. På serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke, må optræden for offentligheden kun ske med politiets tilladelse.

Stk. 2. På serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke, kan politiet forbyde offentlig dans, musik, spil og lignende.”

26. § 27, stk. 2, ophæves.

27. § 28 affattes således:

”§ 28. Serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, og hvortil der er offentlig adgang, skal være lukket i tiden fra kl. 24 til kl. 5. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte, at den almindelige lukketid kan være kortere, dog skal der være lukket i tiden fra kl. 2 til kl. 5. Kommunalbestyrelsens beslutninger om ændring af den almindelige lukketid skal offentliggøres mindst 2 gange i et eller flere blade, der har almindelig udbredelse i kommunen. I lukketiden kan servering ske for overnattende gæster uden for de almindelige serveringslokaler. Den almindelige lukketid gælder ikke for tog, busser, fly og skibe i fart, jf. § 10 a, stk. 2.

Stk. 2. Ved særlige lejligheder såsom større byfester og lignende lokalt prægede arrangementer samt nytårsnat kan politiet tillade længere åbningstid end nævnt i stk. 1 for serveringssteder i politikredsen eller en del af denne.

Stk. 3. Bevillingsmyndigheden kan med politiets samtykke tillade længere åbningstid, når restaurationsvirksomheden drives på jernbanestationer, lufthavne, skibsekspeditioner, rutebilstationer samt færgers og ruteskibes anløbspladser.

Stk. 4. Bevillingsmyndigheden kan med politiets samtykke tillade, at visse serveringssteder har åbent i den almindelige lukketid, jf. stk. 1, såfremt det ud fra miljø- og samfundsmæssige samt ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn sammenholdt med virksomhedens karakter og driftsform skønnes forsvarligt.

Stk. 5. Bevillingsmyndigheden kan inden påbegyndelsen af en restaurationsvirksomhed træffe afgørelse om, at serveringsstedet skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, jf. stk. 1, såfremt dette findes påkrævet af miljømæssige hensyn.

Stk. 6. Bevillingsmyndigheden kan efter indstilling fra politiet træffe afgørelse om, at bestemte serveringssteder skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, jf. stk. 1, såfremt dette findes påkrævet af hensyn til den offentlige orden eller af ædruelighedsmæssige hensyn.

Stk. 7. Politiet kan ud fra de hensyn, som er nævnt i stk. 6, med øjeblikkelig virkning begrænse åbningstiden i op til 30 dage, dog længst indtil bevillingsmyndigheden har truffet afgørelse om åbningstiden, jf. stk. 6.

Stk. 8. I lukketiden må der ikke ske servering, men detailsalg er tilladt i overensstemmelse med reglerne i § 25, stk. 1. Senest et kvarter efter lukketidens indtræden må der ikke ske indtagelse af mad og drikkevarer. I lukketiden må der dog ske servering for sammenkomster af foreninger eller sluttede selskaber, rejseselskaber og lignende, når det foregår i særskilte selskabslokaler, eller der foreligger tilladelse fra politiet.

Stk. 9. Indtil et år efter, at kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om en kortere almindelig lukketid, jf. stk. 1, kan bevillingsmyndigheden bestemme, at en igangværende virksomhed skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt det findes påkrævet af miljømæssige hensyn.”

28. I § 29, stk. 1 og 2, ændres ”I restaurationer og andre serveringssteder” til: ”På serveringssteder”.

29. I § 29, stk. 3, ændres ”I restaurationer” til: ”På serveringssteder”, og 2. og 3. pkt. ophæves.

30. I § 29, stk. 5, ændres ”§ 21, nr. 1,” til: ”§ 21,”.

31. § 30 ophæves.

32. I § 31, stk. 1, udgår "og hotelværter".

33. § 31, stk. 2, affattes således:

"Stk. 2. Politiet kan forbyde personer, der søger fortjeneste ved prostitution, eller som i forbindelse med besøg på et serveringssted, hvor der serveres stærke drikke, har begået en strafbar handling, at opholde sig som gæster i bestemte serveringssteder. Politiet kan tillige forbyde de pågældende bevillingshavere at modtage disse personer som gæster."

34. § 32, stk. 1, affattes således:

"På serveringssteder, hvortil der er offentlig adgang, og hvor der serveres stærke drikke, er det forbudt at udvise støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende."

35. § 34, stk. 1, affattes således:

"Politiets afgørelser om nægtelse af autorisation efter § 15 a og godkendelse efter § 15 c samt politiets afgørelser efter § 26, stk. 1 og 2, § 29, stk. 4, § 31 og § 32, stk. 4, kan indbringes for rigspolicechefen. Andre afgørelser efter denne lov, der træffes af politiet, kan med de i § 35 nævnte undtagelser indbringes for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Klage over politiets påbud om lukning af en virksomhed, jf. § 32, stk. 4, 3. pkt., har opsættende virkning, medmindre rigspolicechefen bestemmer andet."

36. § 34, stk. 3, ophæves.

37. § 35, stk. 1, affattes således:

"Afgørelser truffet af politidirektøren i medfør af nedenstående bestemmelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed: § 17, stk. 2, § 19, stk. 2, 2. pkt., § 23, stk. 3, § 24, stk. 3, § 28, stk. 3, 4, 6, 7 og 8, og § 32, stk. 3."

38. I § 36 ændres "Industriministeren" til: "Økonomi- og erhvervsministeren".

39. § 37 affattes således:

"§ 37. Med bøde straffes den, der

1) overtræder § 1, stk. 4, § 10 a, stk. 3 og 4, § 14, stk. 3, 1. pkt., § 16, stk. 2, § 18, stk. 2, § 20, stk. 2 og 4, 1. og 2. pkt., § 22, stk. 1, 2. pkt., og stk. 5, § 23, stk. 1 og 2, § 24, stk. 1 og 4, § 26, stk. 1, § 27, 1. pkt., § 28, stk. 1, 1. pkt., og stk. 8, § 29, stk. 1, 2 og 3, og § 32, stk. 1 og 2,

2) tilsidesætter betingelser eller begrænsninger fastsat i medfør af § 10, stk. 2, 4. pkt., § 15 a, stk. 4, og § 33,

3) overtræder forbud i henhold til § 20, stk. 3, § 22, stk. 1, 4. pkt., § 23, stk. 3, § 24, stk. 3, § 26, stk. 2, § 29, stk. 4, og § 31,

4) overtræder påbud meddelt i medfør af § 15 b, stk. 1, og § 32, stk. 4, eller

5) beskæftiger dørmænd, som ikke er autoriseret i medfør af § 15 a.

Stk. 2. Under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan straffen efter stk. 1 stige til fængsel indtil 4 måneder.

Stk. 3. Den, der nyder, køber eller på anden måde skaffer sig stærke drikke i strid med loven, straffes med bøde.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Det samme gælder for overtrædelse af forbud udstedt i medfør af forskrifterne.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 6. Der kan pålægges restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere bødeansvar for overtrædelse af § 28, stk. 8, § 29, stk. 1, og af forbud i henhold til § 31, stk. 1, der begås af ansatte i virksomheden, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom. Er restauratøren eller kantineindehaveren et selskab, jf. § 14, staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges selskabet, staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.”

§ 3

I lov om sommerhuse og camping mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 785 af 21. juni 2007 foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 4 affattes således:

”Stk. 4. For selvstændig erhvervsvirksomhed, der modtager overnattende gæster med mulighed for servering eller virksomhed med uddannelsesmæssigt, kulturelt eller forskningsmæssigt formål gælder stk. 1-3 kun, hvis der til virksomheden er knyttet huse eller hytter, der udlejes for mere end 5 nætter ad gangen, eller areal til camping.”

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2009.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan dog bestemme, at dele af loven træder i kraft på et tidligere tidspunkt.

§ 5

Stk. 1. Udstedte næringsbreve i henhold til lov om næringsbreve til visse fødevarer virksomheder, og i henhold til lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens offentligt tilgængelige register (Næringsbasen), er fremover gyldige næringsbreve i henhold til lov om næringsbrev til visse fødevarer virksomheder (næringsbrevsloven).

§ 6

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Formål

Lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (restaurationsloven) blev ændret i 2004 i forbindelse med, at lov om næringsbrev til fødevarerbutikker blev vedtaget. Ændringen i restaurationsloven vedrørte bestemmelserne om næringsbrev, som blev tilpasset og gjort parallelle til bestemmelserne om næringsbrev i den samtidigt vedtagne lov om næringsbrev til fødevarerbutikker. De nye bestemmelser stillede krav om kendskab til relevant lovgivning for at opnå næringsbrev, indførte et register over alle udstedte næringsbreve og gjorde det muligt, at domstolene kunne frakende retten til at udøve restaurationsvirksomhed henholdsvis drive virksomhed i henhold til lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, hvis der forelå væsentlige overtrædelser af en række nærmere fastsatte love.

I forbindelse med vedtagelsen af lovene blev der i begge lovforslag indsat en bestemmelse om, at loven skal revideres i 2008-09. Formålet hermed var bl.a., at det i den mellem-liggende periode skulle vurderes, om lovgivningen har haft de virkninger, som var tilsigtet.

Målet med dette lovforslag er derfor på baggrund af sonderinger med de involverede organisationer og myndigheder generelt at revidere ordningen ud fra de erfaringer, der er opnået siden ordningens start den 1. juli 2005. De to overordnede mål med næringsbrevsordningen er at sikre, at fødevarer virksomheder har det fornødne kendskab til de regelsæt, der regulerer branchen, og at åbne mulighed for at gentagne væsentlige overtrædelser af særlovgivningerne ikke kun sanktioneres hver for sig i form af bøde eller fængsel, men også kan medføre en samlet sanktion i form af frakendelse af retten til at drive fødevarer virksomhed.

Erfaringerne med ordningen har vist, at der er behov for tiltag mod virksomheder, der driver fødevarer virksomhed uden om næringsbrevsordningen og for en forbedring af de involverede myndigheders mulighed for at føre risikobaseret kontrol. Risikobaseret kontrol går ud på, at myndighederne målretter deres kontrol, således at virksomheder, der har orden i deres forhold, får færre kontrolbesøg, mens der kan føres skærpet tilsyn med de virksomheder, der ikke har orden i deres forhold. Endelig har erfaringerne vist, at der er behov for en forenkling af reglerne om næringsbrev, så det bliver nemmere for brugerne i deres dagligdag at anvende ordningen, samtidig med at ordningens håndhævelse effektiviseres.

Indsatsen mod virksomheder, der driver fødevarer virksomhed uden om næringsbrevsordningen, sker ved en styrkelse af de regler, der skal sikre, at ingen fødevarer virksomheder, der er omfattet af ordningen, påbegynder deres virksomhed, før de er optaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens register (Næringsbasen). Styrkelsen indebærer bl.a., at de tilsynsførende myndigheder får pligt til at påse, at den kontrollerede virksomhed har næringsbrev, og hvis dette ikke er tilfældet indberette det til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Myndighedernes mulighed for at føre risikobaseret kontrol forbedres bl.a. gennem bedre mulighed for udveksling af oplysninger mellem de tilsynsførende myndigheder.

Reglerne om næringsbrev forenkles ved at sammenlægge de tre eksisterende næringsbreve - næringsbrev til fødevarebutik, næringsbrev til fødevareengrosvirksomhed og næringsbrev som restauratør - til ét næringsbrev, hvorved virksomhederne herefter har én samlet indgang til myndighederne (Erhvervs- og Selskabsstyrelsen) i alle spørgsmål om registrering og administration af næringsbrevet. Sammenlægningen betyder også, at virksomhederne kan nøjes med ét næringsbrev til et forretningssted, selvom der fra stedet drives flere forskellige typer fødevarevirksomhed, hvilket er en økonomisk og administrativ forenkling i forhold til i dag.

Sommerhusloven undtager hotelvirksomhed omfattet af den gældende lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. fra sommerhuslovens tilladelseskrav. Forenklingen af reglerne for næringsbreve medfører, at hotelbegrebet udgår af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. For fortsat at fritage hotelvirksomhed for at indhente udlejningstilladelse i henhold til sommerhusloven i samme omfang som hidtil forslås en bestemmelse herom indarbejdet i sommerhuslovens § 1, stk. 4.

1.2. Baggrund

Den gældende restaurationslov bygger på betænkning nr. 1206, afgivet af Restaurationslovsudvalget i 1990. På trods af, at der i de forløbne år siden lovens vedtagelse er sket mange og store ændringer i loven, er det hensigtsmæssigt at vurdere, om loven i dens nuværende form fortsat lever op til de krav, som den samfundsmæssige udvikling har medført.

Loven er opdelt i to hovedafsnit: Et afsnit om næringsbrev som forudsætning for at drive serveringsvirksomhed, og et afsnit om alkoholbevilling som forudsætning for servering af alkohol. Den nævnte vurdering af restaurationslovens aktualitet vil ske i to tempi – i første omgang behandles afsnittet om næringsbrev, og senere overvejes det at vurdere afsnittet om alkoholbevilling og de hertil knyttede bestemmelser. I denne forbindelse henledes opmærksomheden på udvalget vedrørende restaurationslovens adgang til identitetsoplysninger på personer med restaurationsforbud. Udvalget skal bl.a. overveje, hvordan restaurationslovens mv. kan sikres adgang til identitetsoplysninger på personer med restaurationsforbud. Udvalget forventes at færdiggøre sit arbejde inden udgangen af 2008.

Den 1. juli 2005 - trådte lov om næringsbrev til fødevarebutikker og lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. i kraft. Med de to love blev der indført krav om næringsbrev til fødevarebutik, samtidig med at reglerne om næringsbrev til restaurationsvirksomheder blev tilpasset. Kravene til næringsbrev blev fastsat, så de blev så ensartede, som det på daværende tidspunkt var muligt. Reglerne om næringsbrev er siden i 2006 blevet udvidet til at omfatte overtrædelse af reglerne om pant på emballage og i 2007 til at omfatte fødevareengrosvirksomheder og catering.

Efter reglerne skal næringsbrev til fødevarebutikker og fødevareengrosvirksomheder registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, mens udstedelsen af næringsbrev som restauratør og hotelvært er forblevet hos den lokale politimyndighed - i København dog Københavns Kommune. Politiet hhv. Københavns Kommune påser i den forbindelse de yderligere krav, der stilles for at få næringsbrev som restauratør og hotelvært, herunder bl.a. at vedkommende ikke har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs.

2. Gældende ret

2.1. Lov om næringsbreve til visse fødevarevirksomheder

Lov om næringsbreve til visse fødevarevirksomheder (næringsbrevsloven) finder anvendelse ved selvstændig erhvervsvirksomhed med detailsalg af fødevarer samt catering og ved drift af fødevareengrosvirksomhed.

Som nævnt er der to overordnede mål med loven.

Det ene er at sikre, at de personer, der driver fødevarevirksomhed, har det fornødne kendskab til de regelsæt, der regulerer branchen. Det sikres via et tilbud om et uddannelsesforløb og som udgangspunkt et krav om beståelse af en prøve, før det fornødne næringsbrev erhverves.

Det andet mål er at åbne mulighed for, at gentagne væsentlige overtrædelser af særlovgivningerne ikke kun sanktioneres hver for sig i form af bøde eller fængsel, men også kan medføre en samlet sanktion i form af frakendelse af retten til at drive fødevarevirksomhed. Dette sikres ved, at væsentlige overtrædelser af særlovgivningen indberettes af de tilsynsførende myndigheder til et elektronisk register (overtrædelsesregister), der ikke er offentligt tilgængeligt. Overtrædelsesregistret giver myndighederne mulighed for at anmode politiet om at rejse sag om frakendelse af retten til at drive virksomhed i de af ordningen omfattede brancher og til at være stifter af et selskab, forening, fond m.v.

Enhver, der driver erhverv, som er omfattet af ordningen, skal til hvert forretningssted have næringsbrev, dvs. enten til fødevarebutik eller til fødevareengrosvirksomhed. Erhvervsvirksomhed, som er omfattet af ordningen, må ikke påbegyndes, før næringsbrev er erhvervet. Udstedelse af et næringsbrev sker ved optagelse i Næringsbasen, som er et register, der føres af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Indberetter en af de tilsynsførende myndigheder til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at en registreringspligtig virksomhed ikke har næringsbrev, tager styrelsen kontakt til virksomheden og oplyser om næringsbrevsordningen. Samtidig giver Erhvervs- og Selskabsstyrelsen en rimelig frist til erhvervelse af næringsbrevet. Hvis fødevarevirksomheden til trods herfor undlader at bringe forholdet i orden, anmeldes dette til politiet, som udsteder et bødeforelæg. Den pågældende kan vælge at acceptere bøden eller indbringe sagen for domstolene.

Siden 2007 har ministeren for familie- og forbrugeranliggender (nu fødevareministeren) haft hjemmel til at indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at fødevarelovgivningen overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold, jf. § 54 i lov om fødevarer. Andre myndigheder har efter de gældende regler ikke samme mulighed.

2.2. Lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Den gældende lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (restaurationsloven) regulerer selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af spise- og drikkevarer, ved modtagelse af overnattende gæster med mulighed for servering, servering af spise- og drikkevarer

ved enkeltstående arrangementer og udlevering af stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet.

Udgangspunktet er, at den person eller virksomhed, der driver erhvervet, skal have næringsbrev som restauratør og hotelvært. Næringsbrev udstedes i dag af den lokale politimyndighed (i København af Københavns Kommune), der i forbindelse med udstedelsen skal påse en række betingelser, der skal være opfyldt, herunder at vedkommende er myndig, ikke har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs.

Herudover indeholder loven betingelserne for at opnå alkoholbevilling, for udstedelsen heraf samt for driften af en virksomhed, hvorfra der foregår servering af stærke drikke. Det er bl.a. en betingelse for at opnå alkoholbevilling, at man er i besiddelse af et næringsbrev.

Alkoholbevilling udstedes af kommunalbestyrelsen efter forberedelse af politiet. Alkoholbevilling til virksomheder, der drives i ejendomme, der tilhører staten eller kommunerne, til tog, turistbusser, fly, skibe i fart eller busser i international rutefart på mindst 200 km, udstedes dog af Landsbevillingsnævnet, der har dette som sin eneste opgave.

3. Lovforslagets indhold

Som omtalt overfor, har erfaringerne med næringsbrevsordningen vist, at der er behov for: tiltag mod virksomheder, der driver fødevareraktivitet uden om næringsbrevsordningen, en forbedring af de involverede myndigheders mulighed for at føre risikobaseret kontrol, og endelig en forenkling af reglerne om næringsbrev, så det bliver nemmere for brugerne i deres dagligdag, samtidig med at ordningens håndhævelse effektiviseres.

Forslaget forudsætter ændringer i såvel den gældende lov om næringsbreve til visse fødevareraktiviteter (næringsbrevsloven) som i den gældende lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (restaurationsloven). Ændringerne i næringsbrevsloven har til formål at styrke og effektivisere ordningen, mens ændringerne i restaurationsloven primært har til formål at forenkle reglerne om næringsbrev.

3.1. Effektivisering af næringsbrevsordningen

Virksomhed, der er omfattet af ordningen, må ikke påbegyndes, før næringsbrev er erhvervet. Der foreslås derfor tiltag med henblik på at sikre, at alle de fødevareraktiviteter, der er omfattet af ordningen, er optaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens register (Næringsbasen).

Det fremgår af lovforslaget, at de tilsynsførende myndigheder får pligt til at påse, at den kontrollerede virksomhed har næringsbrev. Konstaterer en myndighed, at en fødevareraktivitet driver erhverv, men ikke har næringsbrev, skal myndigheden indberette dette til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Samtidig får Erhvervs- og Selskabsstyrelsen mulighed for at indhente oplysninger, der er nødvendige for styrelsens administration af ordningen, fra de tilsynsførende myndigheder. Dette vil forbedre styrelsens mulighed for at konstatere, om en virksomhed er omfattet af ordningen eller ej.

Indberetning fra de tilsynsførende myndigheder samt indhentning af oplysninger fra disse myndigheder danner grundlaget for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan reagere over for virksomheder, der ikke er optaget i Næringsbasen. Baggrunden for disse tiltag er bl.a.,

at drift af fødevarer virksomhed uden næringsbrev kan resultere i manglende fødevarer sikkerhed og dermed en betydelig helbredsrisiko for personer, som i tillid til disse virksomheder køber fødevarer hos de pågældende.

En yderligere årsag til, at det er vigtigt, at en fødevarer virksomhed har næringsbrev, er, at der ellers ikke kan registreres overtrædelse af relevante regler på virksomheden i det overtrædelsesregister, der er en del af næringsbrevsordningen.

Overtrædelsesregisteret åbner mulighed for, at den enkelte kontrolmyndighed kan se, om virksomheden har fået registreret væsentlige overtrædelser på andre myndigheders områder. Overtrædelsesregistret er således helt centralt, når de tilsynsførende myndigheder skal vurdere, om de overtrædelser, en virksomhed har begået, samlet set er af en sådan karakter, at der bør sendes anmodning til anklagemyndigheden om, at der ved domstolene nedlægges påstand om frakendelse af retten til at drive fødevarer virksomhed.

En effektiv kontrol med fødevarer virksomhederne forudsætter således, at virksomhederne har næringsbrev.

Med henblik på en forbedret kontrol af de fødevarer virksomheder, der er omfattet af ordningen, foreslås det endvidere, at de tilsynsførende myndigheder kan indhente oplysninger, der er nødvendige i kontroløjemed, som er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Næringsbase, herunder oplysninger om væsentlige overtrædelser i den enkelte virksomhed. Herved lettes de tilsynsførende myndigheders planlægning af kontrolbesøg, og oplysningerne vil give myndighederne bedre mulighed for at føre risikobaseret kontrol. Adgangen til oplysningerne vil blive tilrettelagt i overensstemmelse med persondatalovens sikkerhedsregler.

Derudover har erfaringerne siden ordningens etablering den 1. juli 2005 vist, at der ikke er foretaget indberetning af overtrædelse af brandlovgivningen til overtrædelsesregistret. Baggrunden herfor er, at manglende overholdelse af de brandforebyggende regler sanktioneres med påbud om afhjælpning af konstaterede mangler eller udstedelse af forbud imod benyttelse, indtil afhjælpning er sket. Overtrædelse af brandlovgivningen sanktioneres derfor typisk ikke med bøde eller fængsel, som er de sanktionsformer, der efter de gældende regler skal indberettes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens register over væsentlige overtrædelser.

På denne baggrund foreslås det, at brandlovgivningen udgår af ordningen, således at der ikke længere stilles krav om indberetning af væsentlige overtrædelser af brandlovgivningen, og at disse som en konsekvens heraf ligeledes udgår af grundlaget for frakendelse af næringsbrevet og af den lovgivning, der efter de gældende regler indgår i prøven for at opnå næringsbrev som restauratør.

Endelig foreslås en række ændringer i næringsbrevsloven som følge af den nedenfor i afsnit 3.2. omhandlede forenkling af næringsbrevsreglerne, hvorved den gældende restaurationslovs regler om næringsbrev indarbejdes i næringsbrevsloven.

3.2. Forenkling af reglerne om næringsbrev

Mens næringsbrev til fødevarebutikker og fødevareengrosvirksomheder skal registreres ét sted, nemlig i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, så er udstedelsen af næringsbrev som restauratør og hotelvært forblevet hos den lokale politimyndighed - i København dog Københavns Kommune. Politiet hhv. Københavns Kommune påser i den forbindelse de yderligere krav, der stilles, for at få næringsbrev som restauratør og hotelvært, herunder at vedkommende ikke har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, ikke har forfalden gæld til det offentlige på mere end 50.000 kr. og ikke er straffet, jf. straffelovens § 78, stk. 2.

I forbindelse med den gennemførte politireform er det imidlertid fundet hensigtsmæssigt, at de opgaver, som politiet hidtil har varetaget i forbindelse med udstedelsen af næringsbrev som restauratør, overføres til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som allerede forestår administrationen af de øvrige næringsbreve. For at samle administrationen af næringsbreve ét sted, så der fremover kun er ét sted, borgerne skal henvende sig i forbindelse hermed, foreslås det endvidere, at også Københavns Kommunes opgave med udstedelsen af næringsbrev som restauratør overføres til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Under den gældende lovgivning eksisterer der tre typer næringsbreve - næringsbrev til fødevarebutik, næringsbrev til fødevareengrosvirksomhed og næringsbrev som restauratør og hotelvært. Som led i en forenkling af ordningen foreslås det, at der fremover kun stilles krav om én type næringsbrev til de omfattede virksomhedstyper. En sådan registrering vil - som det i dag er tilfældet med næringsbrev til fødevarebutikker og fødevareengrosvirksomheder - kunne ske ved selvregistrering.

Ved en sådan ændring vil der i overensstemmelse med den udvikling, der har fundet sted, blive ligestilling mellem butikker, der beskæftiger sig med detailsalg af fødevarer, og virksomheder uden alkoholbevilling, hvor det er muligt på stedet at indtage et måltid - dvs., at f.eks. 7-ELEVEN og McDonalds stilles ens med hensyn til næringsbrev.

Overflytningen af næringsbrevet fra restaurationsloven til næringsbrevsloven betyder, at der skal foretages en række konsekvensændringer i den tilbageblivende del af restaurationsloven, som herefter alene vil regulere virksomhed med servering af stærke drikke, hvorved forstås drikkevarer med 2,8 pct. vol. alkohol eller derover. Det foreslås i den forbindelse, at lovens navn ændres til "Lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v." Da loven fremover alene regulerer virksomhed med servering af stærke drikke, foreslås det herudover, at de regler, der alene regulerer hoteldrift uden servering, udgår. Da sommerhusloven undtager hotelvirksomhed omfattet af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. fra sommerhuslovens tilladelseskrav, er det som konsekvens af de nye regler nødvendigt at indarbejde en bestemmelse i sommerhusloven, der medfører, at hotelvirksomhed fortsat er fritaget for at søge om udlejningstilladelse i henhold til sommerhusloven i samme omfang som hidtil.

Efter den gældende restaurationslov er "bed and breakfast", pensionater og kantinedrift som udgangspunkt fritaget for kravet om næringsbrev. Med forslaget ændres der ikke på dette forhold. "Bed and breakfast", pensionater og kantinedrift vil fremover blive undtaget i den bekendtgørelse, der udstedes med hjemmel i næringsbrevslovens § 1, stk. 4, om virksomheder, der undtages for kravet om næringsbrev. Opstår der på et senere tidspunkt behov for krav om næringsbrev til disse virksomhedstyper eller én af disse, f.eks. kantiner,

vil det dog administrativt være muligt at lade den pågældende virksomhedstype indgå i ordningen. Behovet kan f.eks. opstå på grund af hygiejnemæssige eller skatte- og afgiftsmæssige problemer.

Bestemmelsen om ikke-gevinstgivende spilleautomater knytter sig alene til næringsbrevet og overflyttes derfor til næringsbrevsloven.

Det foreslås, at enkelte bestemmelser, som bibeholdes i forslag til lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., i lyset af den samfundsudvikling, der er foregået, ikke medtages i næringsbrevsloven. Det drejer sig bl.a. om kravet, at virksomhed, hvor det er muligt på stedet at indtage fødevarer, kun kan ske fra fast forretningssted. Det foreslås, at disse virksomheder også på dette område sidestilles med butikker, hvorfra der sker detailsalg af fødevarer. Da salg af fødevarer til nydelse på eller ved salgsstedet i lovens forstand er detailsalg, vil reglerne om omførsel i næringsloven også gælde for denne form for virksomhed. Endvidere foreslås det, at bestemmelsen om, at lokalerne skal være godkendt inden virksomheden påbegyndes, alene håndhæves i de respektive relevante lovgivninger. Herved sker der også på dette område en ligestilling mellem butikker, hvorfra der sker detailsalg af fødevarer, og virksomheder uden alkoholbevilling, hvor der alene serveres mad. Det samme gælder f.eks. for bestemmelserne om forbud mod ophold. Disse bestemmelser bibeholdes i forslag til lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., men medtages ikke i næringsbrevsloven. Der bliver således også i denne forbindelse ligestilling mellem en butik, der sælger fødevarer, og en virksomhed uden alkoholbevilling, hvor der serveres mad.

I den del af restaurationsloven, der alene omhandler alkoholbevilling, foretages der ikke større indholdsmæssige ændringer.

De bestemmelser, der i den gældende lov stilles som særlige betingelser for at opnå næringsbrev som restauratør og hotelvært, og som i dag påses af politiet hhv. Københavns Kommune, overføres dog til reglerne om alkoholbevilling, så de fortsat skal være opfyldt for at få alkoholbevilling. Det drejer sig bl.a. om kravene til vandel og om ikke at måtte have gæld til det offentlige. Kontrollen med de krav, der overføres til reglerne om alkoholbevilling, vil samtidig overgå til den lokale bevillingsmyndighed. Det vil dog være politiet, som vil påse dette i forbindelse med forberedelse af sagen til bevillingsmyndigheden.

Herudover foreslås Landsbevillingsnævnet nedlagt. Nævnet har siden 1986 alene behandlet bevillingssager for virksomheder, der drives i ejendomme, der tilhører staten eller kommunen, samt til tog, fly, skibe, busser m.v. Grundlaget for Landsbevillingsnævnets behandling af en sag er det samme som kommunalbestyrelsens, og nævnet synes med den ny kommunalreform i nogen grad at have overlevet sig selv. Formålet med nævnet - at sikre, at en ansøgning om alkoholbevilling behandles og gives så korrekt som muligt - synes fuldt ud sikret i de nye, større kommuner. Alkoholbevilling til busser, skibe og fly vil herefter kunne gives af bevillingsmyndighederne i den kommune, hvor virksomheden har hjemsted eller drives.

Da næringsbrevet fjernes fra restaurationsloven og overføres til næringsbrevsloven, sker der i restaurationsloven nogle tekstmæssige ændringer af mere terminologisk karakter. Begrebet "restauration", som hidtil har omfattet virksomhed både med og uden alkoholser-

vering, erstattes af "serveringssted" eller "serveringssted, hvor der serveres stærke drikke". Herved gøres det klart, om lokaliteten - serveringsstedet - har alkoholbevilling og derved tilladelse til at udskænke stærke drikke. På samme måde gøres det i forslagets § 1, der bl.a. omfatter lovens anvendelsesområde, klart, at begrebet "restaurationsvirksomhed" i loven vedrører selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke.

Som konsekvens af, at der fremover kun vil være ét næringsbrev og én lov, der regulerer næringsbrevet, sker der en række ændringer herom i næringsbrevsloven.

Lovens navn ændres til "Lov om næringsbrev til visse fødevarer virksomheder (Næringsbrevsloven)", hvorved det tydeliggøres, at der fremover kun er ét næringsbrev, uanset hvilken type fødevarer virksomhed der er tale om.

Efter de gældende regler i næringsbrevsloven er virksomheder, der ikke er afgifts- og registreringspligtige efter merværdiafgiftsloven (momsloven), undtaget fra ordningen. Efter de gældende regler i restaurationsloven findes ikke en lignende undtagelse for restaurationer. Da de forskellige typer næringsbreve nu foreslås samlet i ét næringsbrev, og virksomhedstyperne derved ligestilles, vil der som en konsekvens heraf heller ikke kræves næringsbrev til virksomheder med servering af mad- og drikkevarer, hvis de ikke er omfattet af momsloven. Dette gælder dog kun, så længe der ikke serveres stærke drikke. Sker der servering af stærke drikke, skal virksomheden erhverve alkoholbevilling, jf. lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., og der stilles krav om næringsbrev efter næringsbrevsloven.

For så vidt angår spørgsmålet om antallet af næringsbreve til et forretningssted, er udgangspunktet, at der til samme forretningssted kun skal erhverves ét næringsbrev. Består et forretningssted imidlertid af flere forretningsenheder, dvs. selvstændige enheder, vil det dog være muligt for virksomheden fremover at vælge at erhverve et næringsbrev til hver forretningsenhed. Som eksempel kan nævnes et stort supermarked, der foruden fødevarer også har et selvstændigt cafeteria tilknyttet. I en sådan situation kan virksomheden (forretningsstedet) vælge at erhverve næringsbrev til hver forretningsenhed. Som konsekvens heraf vil en evt. væsentlig overtrædelse, der relaterer sig til den enkelte forretningsenhed, alene skulle registreres på denne i registret over væsentlige overtrædelser.

For at sikre en smidig og glidende overgang til de nye regler, foreslås det, at de næringsbreve, der allerede er udstedt efter de gældende regler, bevarer deres gyldighed, men fremover betegnes som "fødevarer næringsbrev". Da der fremover kun stilles krav om ét næringsbrev til hvert forretningssted, kan en virksomhed vælge at slette yderligere næringsbreve, som er udstedt til samme forretningssted.

Da der ikke længere er forskellige typer næringsbreve, foreslås også den prøve, der ligger til grund for næringsbrevet, forenklet og samlet til én prøve. Som led heri vil de særlige spørgsmål, der vedrører reglerne om restaurationsvirksomhed, udgå. Herefter vil enhver person, der ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til reglerne vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, fødevarer og arbejdsmiljøforhold, fremover have ret til næringsbrev. Denne ændring betyder ikke, at prøvekravene samlet set slækkes, idet det samlede antal spørgsmål i prøven bevares uændret.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes samlet set ikke at medføre øgede økonomiske eller administrative konsekvenser for staten.

På grund af overtagelsen af opgaver fra politiet og Københavns Kommune vil Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af ordningen medføre øgede årlige udgifter, hvorfor der fra 1. juli 2009 overføres 5 årsværk permanent og 2 midlertidige årsværk i ét år fra Justitsministeriet til styrelsen. De samlede midler, som styrelsen får tilført via gebyrer og bevillinger, bruges til administration af ordningen, dvs. både til drift og personale.

Lovforslaget forventes ikke at medføre øgede økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for regioner og kommuner.

Lovforslaget ændrer ikke grundlæggende ved opgavefordelingen. Landsbevillingsnævnet har hidtil udstedt alkoholbevilling til busser, skibe og fly samt statslige og kommunale ejendomme, efter forberedelse af politiet. Politiet vil også fremover varetage dette forberedende arbejde, og bevillingsmyndighederne i den kommune, hvor virksomheden har hjemsted, vil alene skulle stå for selve udstedelsen af alkoholbevillingen.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget forventes ikke at medføre øgede økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Lovforslaget forventes derimod at have en positiv effekt, idet erhvervsdrivende kan henvende sig ét sted med hensyn til reglerne om næringsbrev. Derudover samles næringsbrevene til én type næringsbrev, og der skal kun erhverves ét næringsbrev til hvert forretningssted, hvilket forventes ligeledes at medføre en positiv effekt.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslagene forventes ikke at få konsekvenser for miljøet.

8. Forholdet til EU-retten

Reglerne om næringsbrev til fødevarer virksomhed er omfattet af tjenesteydelsesdirektivet (servicedirektivet) og er derfor blevet screenet for eventuelle forbudte krav eller andre problematiske bestemmelser. Screeningen har ikke givet anledning til væsentlige bemærkninger.

9. Hørte myndigheder og organisationer

A/S Dansk Shell, Advokatrådet, Amsrådsforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverforeningen Konditorer, Bagere og Chokolademagere, Arbejdstilsynet, Bager- og Konditormestre i Danmark, Beredskabsstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, BFID

Brancheforeningen for farmaceutiske industrivirksomheder i Danmark, Biodynamisk Forbrugersammenslutning, Brancheforeningen for Danske Frysehuse, Bryggeriforeningen, Center for vurdering af udenlandske uddannelser, CIRIUS, COOP A/S, Danish Meat Association, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Biavlerforening, Danmarks Fiskehandlere, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Statistik, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhvervsfjerkræ, Dansk Erhvervsfrugtavl, Dansk Gartneri, Dansk Fødevareråd, Dansk Erhverv, DI Fødevarer, DAKOFO, Dansk Kvæg, Dansk landbrug, Dansk Landbrugsrådgivning - Landscentret, Dansk Slagtefjerkræ, Dansk Supermarked, Dansk Transport og Logistik, Danske Andelsselskaber, Danske Erhvervsjordbrug, Dansk Landbrug, Danske Håndværksslagtere, Danske Helsekostforretningers Brancheforening, Danske Læskedrik Fabrikanter, Danske Slagtermestres Landsforening, Danske Svineproducenter, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Det Kooperative Fællesforbund, Det Danske Fjerkræråd, Det Økologiske Fødevareråd, Det Økologiske Råd og Selskab, DFO - Dansk Flavour Organisation, Dommerfuldmægtigforeningen, Direktoratet for FødevareErhverv, DSB restauranter og kiosker A/S, Emballage- og Transportinstituttet, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Finansministeriet, Finanstilsynet, Færdselsstyrelsen, Fødevarerindustrien, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen af autoriserede vildtbehandlings virksomheder, Foreningen af Dagligvaregrossister, Foreningen af Danske Spiritusfabrikanter, Foreningen af Forretningsdrivende i Københavns Kødbø, Foreningen af Frugtimportører i Danmark, Foreningen af Politimestre i Danmark, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug, Foreningen Registrerede Revisorer (FRR), Forsvarsministeriet, Frederiksberg Kommune, Frugtindustriforeningen, Handels-, Transport- og Service Kartellet, Helsebranchens Leverandørforening, HK, HK-Handel, HORESTA, HTS Interesseorganisationen, Håndværksrådet, International Transport Danmark, Kaffe- & Teimportørforeningen, Kantineledernes Landsklub, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, KVL, Københavns Brandvæsen, Københavns City Center, Københavns Kommune, Københavns Politi, Landboforeningerne, Landbrugsrådet, Landbrugets Rådgivningscenter, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere, Landsorganisationen i Danmark, Landsudvalget for Svin, Mejeriforeningen, MIFU - Margarine Industri Foreningen, Miljøministeriet, Miljøstyrelsen, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Nærbutikkernes Landsforening, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Ostehandlerforeningen for Danmark, Patent- og Varemærkestyrelsen, Plantedirektoratet, Q8 forpagtere og forhandlere, Politidirektøren i København, Politidirektørforeningen, RBF - RestaurationsBranchens Forbund, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen afdeling E, Rigsrevisionen, Benzinforhandlernes Fællesrepræsentation, S sammenslutningen af Danske Fiskeriforeninger, S sammenslutningen af Danske Ørredeksportører, Skatteministeriet, Skatterevisorforeningen, Skov- og Naturstyrelsen, Sundhedsstyrelsen, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, SKAT, Transportministeriet, Undervisningsministeriet, Øgruppen - Dansk Økologileverandørforening, Økologisk Landsforening, Økonomaforeningen.

10. Sammenfattende skema

	Positive	konsekven-	Negative	konsekven-
--	----------	------------	----------	------------

	ser/mindre udgifter	ser/merudgifter
<i>Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige</i>	Nej	<p>Lovforslaget forventes samlet set ikke at medføre øgede økonomiske eller administrative konsekvenser for staten.</p> <p>På grund af overtagelsen af opgaver fra politiet og Københavns Kommune vil Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af ordningen medføre øgede årlige udgifter, hvorfor der fra 1. juli 2009 overføres 5 årsværk permanent og 2 midlertidige årsværk i ét år fra Justitsministeriet til styrelsen.</p> <p>Lovforslaget forventes ikke at medføre øgede økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for regioner og kommuner.</p> <p>Lovforslaget ændrer ikke grundlæggende ved opgavefordelingen. Landsbevillingsnævnet har hidtil udstedt alkoholbevilling til busser, skibe og fly samt statslige og kommunale ejendomme, efter forberedelse af politiet. Politiet vil også fremover varetage dette forberedende arbejde, og bevillingsmyndighederne i den kommune, hvor virksomheden har hjemsted, vil alene skulle stå for selve udstedelsen af alkoholbevillingen.</p>
<i>Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet</i>	Lovforslaget forventes at have en positiv effekt.	Nej
<i>Konsekvenser for miljøet</i>	Nej	Nej
<i>Administrative konsekvenser</i>	Nej	Nej

<i>ser for borgerne</i>		
<i>Forholdet til EU-retten</i>	<p>Reglerne om næringsbrev til fødevarevirksomhed er omfattet af tjenesteydelsesdirektivet (servicedirektivet) og er derfor blevet screenet for eventuelle forbudte krav eller andre problematiske bestemmelser. Screeningen har ikke givet anledning til væsentlige bemærkninger.</p> <p>Konsekvensændringen af sommerhusloven indeholder ingen EU retlige aspekter.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Reglerne om næringsbrev samles i én lov og til ét næringsbrev. Derfor foreslås det, at lovens navn ændres til "Lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder (næringsbrevsloven)".

Til nr. 2

Det foreslås i *stk. 1*, at lovens anvendelsesområde udvides til fremover også at omfatte selvstændig erhvervsvirksomhed med salg af fødevarer til nydelse på eller ved stedet (dvs. servering). Da salg af fødevarer til nydelse på eller ved salgsstedet i lovens forstand er detailsalg, vil reglerne om omførsel i næringsloven også gælde for denne form for virksomhed.

Lovens anvendelsesområde udvides herved, så også virksomheder, der efter de gældende regler i restaurationsloven skal have næringsbrev som restauratør, fremover skal erhverve næringsbrev efter reglerne i næringsbrevsloven. Søger en sådan virksomhed endvidere alkoholbevilling, skal dette fremover ske efter reglerne i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. Der kræves ikke alkoholbevilling for salg af drikkevarer, der indeholder under 2,8 pct. vol. alkohol.

Stk. 1 omhandler herefter samtlige typer erhvervsvirksomhed, hvortil der kræves næringsbrev.

Bestemmelsen i *stk. 2* definerer, hvad der i denne lov forstås ved fødevareengrosvirksomhed. Bestemmelsen svarer med enkelte tilpasninger i ordlyden til den gældende, og der er ikke tilsigtet materielle ændringer herved.

Stk. 3 indeholder en angivelse af de virksomheder og institutioner, der ikke er omfattet af loven.

Nr. 1 omhandler virksomheder, der ikke er afgifts- og registreringspligtige efter merværdi-afgiftsloven (momsloven). Disse virksomheder er efter de gældende regler i næringsbrevsloven undtaget fra ordningen. En lignede undtagelse findes dog ikke for restaurationer ef-

ter de gældende regler i restaurationsloven, hvorefter udgangspunktet er, at enhver virksomhed, der serverer mad- eller drikkevarer, skal have næringsbrev som restauratør.

Da reglerne om detailsalg fra butikker og restaurationer uden alkoholbevilling samles under ét næringsbrev, foreslås det, at undtagelsen fremover også skal gælde for servering af mad- og drikkevarer, så længe der ikke serveres stærke drikke. Foregår der servering af stærke drikke, skal virksomheden som hidtil erhverve alkoholbevilling, jf. lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., og der stilles krav om næringsbrev efter næringsbrevsloven. Dette gøres klart med tilføjelsen i *stk. 3, nr. 1*.

Som hidtil er offentlige institutioner også fremover helt undtaget fra krav om næringsbrev, jf. *nr. 2*.

Som konsekvens af overførelsen af reglerne om næringsbrev som restauratør fra restaurationsloven til næringsbrevsloven, ophæves det gældende *stk. 2, nr. 3*.

Som det er tilfældet under den gældende lov, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter *stk. 4* fastsætte regler om, at visse former for virksomhed ikke er omfattet af loven. Der er udstedt regler herom i bekendtgørelse om næringsbrev til visse fødevareraktiviteter og restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

I henhold til den gældende restaurationslovs §§ 20 og 21 har kantinevirksomhed, pensionsvirksomhed og den såkaldte "bed and breakfast" hidtil kunnet drives uden næringsbrev. For "bed and breakfast" er det dog efter de gældende regler en betingelse, at der ikke foregår servering af stærke drikke. Hvis der serveres stærke drikke, skal virksomheden have næringsbrev og alkoholbevilling.

Disse virksomhedstyper vil også fremover være undtaget for krav om næringsbrev i det omfang, de er undtaget efter de gældende regler. Dette vil blive fastsat administrativt i en bekendtgørelse. Opstår der dog på et senere tidspunkt behov for krav om næringsbrev til disse virksomhedstyper eller én af disse, f.eks. kantiner, er det administrativt muligt at lade den pågældende virksomhedstype indgå i ordningen.

Efter de gældende regler i restaurationsloven er enkeltstående arrangementer ligeledes som udgangspunkt fritaget for kravet om næringsbrev. Sådanne arrangementer vil også fremover være fritaget for kravet om næringsbrev, da der ved sådanne enkeltstående arrangementer ikke er tale om erhvervsaktivitet, jf. lovforslagets § 1, stk. 1.

Til nr. 3

Det foreslås, at registerets navn "Næringsbasen", tilføjes i *stk. 1*.

Til nr. 4

Reglerne om næringsbrev foreslås nu samlet i ét næringsbrev. Det vil sige, at næringsbrev som restauratør, næringsbrev til fødevarerbutik og næringsbrev til fødevarerengrosvirksomhed samles i ét næringsbrev. Dette betegnes som "fødevarer-næringsbrev".

Det præciseres i *stk. 1*, at enhver, der driver erhverv som nævnt i § 1, stk. 1, skal have næringsbrev til hvert forretningssted (produktionsenhed). Ved præciseringen af, at forret-

ningsstedet forstås som produktionsenhed, skabes overensstemmelse med definitionen i § 4 i lov om Det Centrale Virksomhedsregister.

Det tilføjes i *stk. 1, 2. pkt.*, at der kan erhverves næringsbrev til hver forretningsenhed, hvis forretningsstedet består af flere forretningsenheder. Hermed indføres begrebet "forretningsenhed".

Efter de gældende regler skal virksomheder, der fra samme forretningssted driver både restauration og fødevarer salg, men hvor restaurationen og fødevarer salget fremstår som to selvstændige enheder, have næringsbrev i henhold til begge lovgivninger, dvs. ét næringsbrev til fødevarer butik efter næringsbrevsloven og ét næringsbrev som restauratør efter restaurationsloven.

Med lovforslaget stilles der ikke krav herom længere. Udgangspunktet er således, at der kun skal erhverves ét næringsbrev til hvert forretningssted. Består forretningsstedet dog af flere forretningsenheder, dvs. selvstændige enheder, foreslås det, at virksomheder fremover kan vælge at erhverve ét næringsbrev til hver forretnings*enhed*. Dette gælder for alle typer virksomhed, der er omfattet af loven.

For så vidt angår virksomheder, der fra samme forretningssted driver f.eks. både servering og detailsalg af fødevarer, men hvor servering og detailsalg af fødevarer fremstår som to selvstændige enheder, kan virksomheden således fremover vælge at erhverve næringsbrev til begge forretningsenheder. Et eksempel kan være et stort supermarked, der foruden fødevarer salget også har et selvstændigt cafeteria tilknyttet. Skal dette cafeteria have alkoholbevilling, vil den kun skulle gælde for cafeteriaet.

De næringsbreve, der allerede er udstedt efter de gældende regler, er fremover gyldige næringsbreve efter næringsbrevsloven og betegnes fremover som "fødevarer næringsbrev", se bemærkningerne til § 13. Da der fremover kun stilles krav om ét næringsbrev til hvert forretningssted, kan en virksomhed vælge at slette yderligere næringsbreve, som er udstedt til samme forretningssted.

Herudover er der alene tale om redaktionelle ændringer.

Til nr. 5

Det foreslås, at også prøverne til at opnå næringsbrev, samles til én prøve. På denne baggrund er bestemmelsen tilpasset sprogligt, og det foreslås, at der ikke længere stilles krav om fornødent kendskab til reglerne om restauration, således at servering af mad- og drikkevarer ligestilles med detailsalg af fødevarer i denne henseende. Brandlovgivningen udgår ligeledes af prøven, se bemærkningerne til § 7.

Til nr. 6

Der er tale om en tilpasning af ordlyden i *stk. 1*. Som hidtil kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, *jf. stk. 2*, fastsætte nærmere regler om, at personer, der gennem deres erhvervsuddannelse har opnået fornødent kendskab til reglerne, ikke skal bestå prøven som betingelse for at få næringsbrev. Erhvervs erfaring er ikke tilstrækkelig.

Til nr. 7

Der er tale om en tilpasning af ordlyden i *stk. 1*.

Har en virksomhed flere næringsbreve på samme forretningssted, skal virksomheden betale for hvert næringsbrev. Den foreslåede tilpasning af ordlyden i *stk. 2* er en præcisering af teksten i overensstemmelse med gældende praksis, idet det tydeliggøres, at der skal betales for hvert næringsbrev og ikke for hvert forretningssted.

Til nr. 8

Bestemmelsen skal ses som et led i ønsket om at få de af ordningen omfattede fødevarer-virksomheder optaget i Næringsbasen.

Med henblik herpå pålægges de tilsynsførende myndigheder i *stk. 1* at påse, at den pågældende virksomhed har næringsbrev, jf. § 3, *stk. 1* og *2*, når de foretager kontrol. Myndighederne skal påse dette ved kontrol af virksomheden i henhold til den i § 7 nævnte lovgivning.

Konstaterer en myndighed, at en virksomhed ikke har næringsbrev, jf. § 3, *stk. 1* og *2*, skal myndigheden indberette dette til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ikke udgående kontrol med hensyn til næringsbrevsordningen og kan således ikke selv konstatere, om en virksomhed driver erhverv, som omfattet af denne lov, uden at have erhvervet næringsbrev. Indberetning fra de tilsynsførende myndigheder danner derfor grundlaget for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan reagere over for sådanne virksomheder bl.a. med vejledning om ordningen og, om nødvendigt, med politianmeldelse.

Det foreslåede *stk. 2* giver Erhvervs- og Selskabsstyrelsen mulighed for at fastsætte nærmere regler om indberetningen af manglende næringsbrev.

Til nr. 9

Bestemmelsen i § 7 foreskriver, hvilke væsentlige overtrædelser af lovgivningen, der skal fremgå af registeret over væsentlige overtrædelser af forskellige love m.m.

Det foreslås i *stk. 1*, at overtrædelser vedrørende brandlovgivningen udgår. Efter de gældende regler skal der indberettes væsentlige overtrædelser, der er sanktioneret med bøde eller dom på fængsel. Overtrædelse af brandlovgivningen sanktioneres typisk ikke med bøde eller dom på fængsel. På denne baggrund udgår brandlovgivningen af ordningen, således at der ikke længere stilles krav om indberetning af væsentlige overtrædelser af brandlovgivningen, og disse udgår som en konsekvens ligeledes af grundlaget for frakendelse af næringsbrevet, jf. § 11, og af den lovgivning, der efter de gældende regler indgår i prøven for at opnå næringsbrev som restauratør, jf. restaurationslovens § 3, *stk. 1*, nr. 4.

Derudover tilpasses ordlyden i *stk. 1* og *stk. 2* på grund af flytningen af kravet om næringsbrev som restauratør fra restaurationsloven til næringsbrevsloven.

Med den foreslåede tilføjelse i *stk. 3* rettes en tidligere sproglig fejl i ordlyden. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer herved.

Til nr. 10

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* giver de myndigheder, der administrerer den i § 7 nævnte lovgivning, mulighed for at indhente oplysninger, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen registrerer i henhold til næringsbrevsloven, og som myndighederne vurderer er nødvendige i kontroløjemed.

Der er tale om de myndigheder, der administrerer og påser overholdelsen af den lovgivning, som myndighederne skal indberette væsentlige overtrædelser af, og som indgår i grundlaget for en evt. frakendelse, jf. § 11. Det handler om følgende myndigheder: fødevareregionerne, Fødevarestyrelsen, SKAT, Miljøstyrelsen, Arbejdstilsynet og politiet.

Der er kun tale om de oplysninger, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen registrerer i henhold til næringsbrevsloven, som f.eks. registreringer i Næringsbasen og registrerede væsentlige overtrædelser i registeret, jf. § 7.

Indhentningen af oplysningerne skal være nødvendig for at kontrollere overholdelsen af den i § 7 nævnte lovgivning, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed.

Bestemmelsens *stk. 2* giver Erhvervs- og Selskabsstyrelsen mulighed for at indhente oplysninger fra de ovennævnte myndigheder, der er nødvendige for styrelsens administration af ordningen, herunder oplysninger fra SKAT med hensyn til en vurdering af opfyldelsen af kravene i § 1, stk. 3, nr. 1.

Til nr. 11

Der er tale om konsekvensrettelser på grund af ændringerne i § 1.

Til nr. 12

Som konsekvens af en ændring i lov om godkendte revisorer og revisorvirksomheder (revisorloven), foreslås en tilpasning af ordlyden i *stk. 1*, således at erklæringen, der bekræfter, at kriterierne i *stk. 1* er opfyldt, fremover skal afgives af en godkendt revisor (eller en advokat). En lignende tilpasning af ordlyden er foreslået i *stk. 3*.

Til nr. 13

Ændringen foreslås ligeledes som konsekvens af en ændring i lov om godkendte revisorer og revisorvirksomheder (revisorloven).

Til nr. 14

Bestemmelsen om spilleautomater har hidtil været reguleret i restaurationslovens § 26. Da restaurationsloven fremover foreslås alene at regulere selvstændig erhvervsmæssig virksomhed med servering af stærke drikke, og da bestemmelsen om spilleautomater alene knytter sig til virksomhed med næringsbrev, foreslås det, at bestemmelsen reguleres i næringsbrevsloven.

Bestemmelsen giver som hidtil kommunalbestyrelsen mulighed for at fastsætte, at der for ikkegevinstgivende spilleautomater betales en afgift til kommunen.

Bestemmelsen gælder kun for virksomheder, der driver salg af fødevarer til nydelse på eller ved stedet, dvs. servering.

Til nr. 15

Ændringen af ordlyden i *stk. 1, nr. 2*, er en konsekvens af ændringerne i § 4.

Til nr. 16

Der er tale om en rettelse som konsekvens af ændringerne i § 4.

Til nr. 17

Det foreslås i *stk. 1*, at overtrædelser vedrørende brandlovgivningen udgår af den lovgivning, der kan indgå i grundlaget for en frakendelse, se bemærkningerne til § 7. Derudover tilpasses ordlyden på grund af flytningen af kravet om næringsbrev som restauratør fra restaurationsloven til næringsbrevsloven.

I *stk. 1, 1. pkt.*, er der tale om en konsekvensrettelse. Med tilføjelsen foreslås den hidtidige mulighed for frakendelse i restaurationslovens § 7 a flyttet til næringsbrevsloven. Der sker ikke en ændring af retstilstanden.

Som noget nyt foreslås det, at frakendelsen kan begrænses til én eller flere *forretningsenheder*. Dette er en konsekvens af den foreslåede indførelse af det nye begreb "forretningsenhed", se bemærkningerne til § 3.

Derudover er ordlyden i *stk. 1* tilpasset til ændringerne i § 1.

På baggrund af de tidligere lovovertredelser sammenholdt med den seneste konstaterede overtrædelse skal myndigheden foretage en vurdering af, om anklagemyndigheden skal anmodes om at indbringe sagen for domstolene med påstand om frakendelse af retten til at drive fødevarebutik, fødevareengros- og/eller restaurationsvirksomhed. Oversendelsen til anklagemyndigheden skal derfor ske via den tilsynsførende myndighed og kan ikke ske via f. eks. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Som udgangspunkt skal anklagemyndigheden anmodes om at indbringe virksomheden for domstolene med påstand om frakendelse af retten til at drive virksomhed i henhold til lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder, hvis der er indberettet 2 overtrædelser for virksomheden, og en myndighed konstaterer en 3. overtrædelse, som opfylder kriterierne for at blive indberettet.

Udgangspunktet gælder kun, når virksomheden alene har ét forretningssted, hvortil der kræves næringsbrev. Hvis en virksomhed har flere forretningssteder, hvortil der kræves næringsbrev, skal anklagemyndigheden som udgangspunkt kun anmodes om at indbringe virksomheden for domstolene med påstand om frakendelse, hvis de tre overtrædelser vedrører samme forretningssted og i så fald som udgangspunkt kun med påstand om frakendelse af retten til at drive virksomhed fra dette forretningssted. Overtrædelserne kan dog være af så grov karakter, at påstanden om frakendelse bør udvides til at gælde virksomheden som sådan. Overtrædelser, der er indberettet på virksomheden som sådan, f.eks. skattelovovertrædelser, bør tælle med på alle forretningssteder i modsætning til overtrædelser, der som regel kun indberettes på det enkelte forretningssted, f.eks. fødevareovertrædelser.

Ovennævnte udgangspunkt gælder endvidere kun, hvor de tre overtrædelser er konstateret ved forskellige kontrolbesøg. Hvis overtrædelserne ikke er konstateret ved forskellige kontrolbesøg, vurderes tre overtrædelser umiddelbart ikke at være tilstrækkelig til, at anklagemyndigheden kan anmodes om at indbringe virksomheden for domstolene med påstand om frakendelse. En virksomhed bør som udgangspunkt have mulighed for at rette op på overtrædelser, som en kontrolmyndighed konstaterer, hvilket den ikke har, hvis alle tre overtrædelser konstateres ved det samme kontrolbesøg. Ligesom en enkelt overtrædelse under skærpende omstændigheder kan være tilstrækkelig til, at virksomheden oversendes til anklagemyndigheden med anmodning om frakendelse, kan flere overtrædelser dog også være det, selvom de er konstateret ved samme kontrolbesøg, hvis de er af tilstrækkelig grov karakter. Endvidere skal det bemærkes, at der foreligger skærpende omstændigheder, hvis virksomheden to eller flere gange kort tid efter hinanden har overtrådt lovgivningen.

For så vidt angår store fødevareengrosvirksomheder kan der gælde særlige forhold. Visse af disse virksomheder er af en sådan størrelse, at de er underkastet daglig eller hyppig kontrol af fødevaremyndighederne. Disse virksomheder vil alene på grund af deres størrelse forholdsvis let kunne få indberettet 3 overtrædelser eller flere, hvilket – under hensyn til forretningsstedets størrelse – dog ikke er så alvorligt, at virksomheden bør sendes til anklagemyndigheden med anmodning om frakendelse af retten til at drive virksomhed. Beslutning om oversendelse til anklagemyndigheden bør i stedet ske ud fra en konkret vurdering.

Ovennævnte retningslinjer har hidtil fremgået af en vejledning til myndighederne.

Til nr. 18

Bestemmelserne i *stk. 1, nr. 1 til nr. 4*, er tilpasset sprogligt. Derudover foreslås en præcisering af henvisningen i § 12, stk. 1, nr. 1. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer herved.

Til § 2

Til nr. 1

Lovens anvendelsesområde bliver ændret, idet loven fremover regulerer selvstændig erhvervsmæssig restaurationsvirksomhed med servering af stærke drikke, hvortil kræves alkoholbevilling. Lovens navn foreslås derfor ændret til "Lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v."

Til nr. 2

Loven vil omfatte selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke (restaurationsvirksomhed). Når der i loven herefter anvendes udtrykket "restaurationsvirksomhed" er der tale om virksomheden som sådan, og når der anvendes udtrykket "serveringssted", er der tale om lokaliteterne. Når der i loven både anvendes udtrykket "serveringssted" og udtrykket "serveringssted, hvor der serveres stærke drikke", er der ikke tale om nogen indholdsmæssig forskel. Udtrykket "serveringssted, hvor der serveres stærke drikke" er således alene anvendt for at lette forståelsen af de enkelte bestemmelser.

Udtrykket "stærke drikke" er opretholdt i § 1, men definitionen heraf er foreslået forenklet. Stærke drikke er herefter drikkevarer med 2,8 pct. volumen alkohol eller derover. Lyse øl falder som hidtil under grænsen, hvorimod almindelig øl vil være omfattet. Drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, skal i henhold til reglerne om mærkning af fødevarer være mærket med oplysning om det virkelige alkoholindhold. Angivelsen er i volumenprocent alkohol, og det vil således kunne konstateres, om en drikkevare vil være omfattet af begrebet "stærke drikke" i restaurationsloven.

I medfør af den gældende § 1, stk. 1, nr. 2, er hoteldrift med mulighed for servering omfattet af den gældende lov. Det foreslås, at en sådan virksomhed ikke længere skal være omfattet af loven. Hoteller med servering af stærke drikke vil fortsat være omfattet, og det gælder også for restaurationer med servering af stærke drikke. Det er således kun hoteller uden servering af stærke drikke, der i fremtiden ikke vil være omfattet af loven.

De gældende regler for andelsforeninger og andre foreninger foreslås ophævet, da de ikke længere har betydning. Reglerne skulle hindre omgåelse, således at foreninger, som udtill fremtrådte som en erhvervsvirksomhed, eller hvor der blev serveret stærke drikke for medlemmerne mod betaling, skulle have alkoholbevilling. Dette var en skærpelse af det almindelige krav om, at der skulle ske servering, dvs. salg af spise- eller drikkevarer til nydelse på stedet.

Definitionen på servering er ændret og omfatter i overensstemmelse med lovens anvendelsesområde fremover kun servering af stærke drikke.

I *stk. 4* er anført, at kun personer og selskaber m.v., der har alkoholbevilling, må forestå servering af stærke drikke, jf. dog §§ 20-22. Herved præciseres det, at restauratøren skal have alkoholbevilling til restaurationen, hvis der skal serveres stærke drikke.

Til nr. 3

Da reglerne om næringsbrev foreslås overflyttet til lov om næringsbrev til visse fødevarer-virksomheder, udgår kapitel 2. Det vil dog fortsat være en betingelse for at få alkoholbevilling, at ansøgeren har næringsbrev iht. lov om næringsbrev til visse fødevarer-virksomheder, jf. den foreslåede § 13, stk 1.

Enkelte af bestemmelserne fra kap. 2 er dog medtaget under reglerne om alkoholbevilling. Det drejer sig om bestemmelsen i § 2, stk. 4, hvorefter virksomheden ikke må påbegyndes, før vedkommende myndighed har godkendt de pågældende lokaler. Bestemmelsen er medtaget i § 10 a.

Endvidere er reglen i § 6, hvorefter restaurationsvirksomhed skal drives fra fast forretningssted, medtaget i § 10 a.

Endelig er bestyrerreglerne i § 8 medtaget under § 15, som er udvidet.

Til nr. 4

Det hidtidige *stk. 1*, hvorefter stærke drikke kun må serveres i virksomheder med alkoholbevilling, er flyttet til en ny § 10 a, stk. 3. § 10 omhandler nu alene bevillingsmyndigheden

og svarer til den gældende § 10. Da Landsbevillingsnævnet samtidig ophæves, jf. nr. 6, udgår også udtrykket den stedlige bevillingsmyndighed i loven.

Til nr. 5

Den foreslåede § 10 a er ny. I *stk. 1* foreslås det fastsat, at alkoholbevilling kun kan gives til en virksomhed, som drives fra et fast forretningssted. Der er tale om en videreførsel af den gældende lovs § 6.

Landsbevillingsnævnet ophæves, og i henhold til *stk. 2* gives alkoholbevilling til tog, busser, fly og skibe fremover af den almindelige bevillingsmyndighed, jf. § 10. For virksomhed, der drives i tog, busser, fly og skibe, er der tale om undtagelse fra kravet om fast forretningssted, og alkoholbevillingen gives af bevillingsmyndigheden i den kommune, hvor virksomheden har hjemsted.

Stk. 3 svarer til den gældende § 10, *stk. 1*.

Stk. 4 svarer til den nugældende § 2, *stk. 4, 1. pkt.* Bestemmelsen om selskaber under stiftelse i § 2, *stk. 4, 2. pkt.*, er ikke medtaget under alkoholbevilling til selskaber. Bestemmelsen er overflødig, da selskaber i dag kan registreres hurtigt i web-reg, som er Erhvervs- og Selskabsstyrelsens selvregistreringssystem. Der skønnes således ikke at være behov for, at et aktieselskab eller et anpartsselskab under stiftelse skal kunne drive virksomhed.

Til nr. 6

Den gældende § 11 omhandler Landsbevillingsnævnets virksomhed. Landsbevillingsnævnet foreslås nedlagt, og den almindelige bevillingsmyndighed overtager dets opgaver. Disse er at give og forny alkoholbevillinger, når virksomheden drives

- 1) i ejendomme, der tilhører staten,
- 2) i ejendomme, der tilhører en kommune, for så vidt ejendommene overvejende er indrettet til restaurations- eller hotelvirksomhed,
- 3) i tog, turistbusser, fly og skibe i fart eller
- 4) i busser i international ruteafsnit, hvor rutens længde er mindst 200 km.

For virksomhed, der drives i tog, busser, fly og skibe, gives alkoholbevillingen fremover af bevillingsmyndigheden i den kommune, hvor virksomheden har hjemsted.

Til nr. 7

Der er tale om en terminologisk ændring. Loven skal fremover kun omfatte selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke (restaurationsvirksomhed). Derfor anvendes udtrykket restaurationsvirksomhed for virksomheden og serveringssted for lokalerne.

Til nr. 8

Der er stadig krav om, at en restauratør skal have næringsbrev. Det udstedes ikke længe i medfør af restaurationsloven, men i medfør af lov om næringsbrev til visse fødevarer-virksomheder. Bevillingsmyndigheden skal derfor sikre sig, at ansøgeren har næringsbrev, inden der gives alkoholbevilling. Det kan ske ved opslag i "Næringsbasen", som administreres af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

En række krav, som tidligere skulle være opfyldt, for at en person i medfør af restaurationsloven kunne få næringsbrev, er ikke medtaget i lov om næringsbrev til visse fødevarer-virksomheder. Disse yderligere krav skal derfor fremover være opfyldt for at få alkoholbevilling. Ansøgeren må ikke

1. have anmeldt betalingsstandsning eller være under konkurs,
2. være umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
3. have betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.

Alkoholbevilling kan endvidere nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Det gældende krav om, at personer skal være myndige for at få næringsbrev, er ikke medtaget, da alderskravet ved alkoholbevilling er 25 år. Det foreslås endvidere, at bopælskravet udgår, da det i praksis ikke har betydning.

Stk. 3 svarer til den gældende § 2, stk. 2, således at alle fuldt ansvarlige deltagere i interessenskabers og i kommanditselskaber skal have alkoholbevilling.

Til nr. 9

§ 14 vedrører alkoholbevilling til selskaber. Som det er tilfældet med forslaget § 13 om alkoholbevilling til personer, er § 14 ajourført med krav, som stammer fra næringsbrev til selskaber.

Bestemmelsen om selskaber under stiftelse er overflødig, da selskaber i dag kan registreres hurtigt i web-reg, som er Erhvervs- og Selskabsstyrelsens selvregistreringssystem. Der skønnes således ikke at være behov for, at et aktieselskab eller et anpartsselskab under stiftelse skal kunne drive virksomhed, og bestemmelsen herom er derfor ikke medtaget.

Til nr. 10

§ 14 a omhandler reglerne for daglig ledelse. Bestemmelsen svarer til den gældende § 8, som gælder for virksomheder med næringsbrev og dermed også for virksomheder med alkoholbevilling. Da bestemmelsen vedrører den daglige ledelse i et serveringssted med alkoholbevilling, er den placeret i afsnittet herom.

Til nr. 11

Den gældende lov indeholder reglerne om bestyrere i §§ 8 og 15. Der sker nu en sammenskrivning i forslaget § 15, idet den gældende § 8, som omhandler restauranter, der kun har næringsbrev, foreslås ophævet. Der vil fremover således kun være krav om bestyrere for serveringssteder med alkoholbevilling, hvor ejeren ikke selv kan stå for driften, eller hvor serveringsstedet med alkoholbevilling drives i selskabsform.

En bestyrer er ansvarlig for overholdelse af denne lovs bestemmelser, men det er næringsbrevsindehaveren, som er ansvarlig for overholdelse af fødevarerlovgivningen, skatte-lovgivningen mm., og derfor foreslås det, at bestyrere ikke længere skal have bestået næringsprøven.

Til nr. 12

I § 15 a, stk. 1 og 3 og i § 15 c erstattes "virksomheder med alkoholbevilling" med ordet: "restaurationsvirksomheder", idet loven nu kun omfatter restaurationer med alkoholbevilling.

Til nr. 13

Det er præciseret, at det er politidirektøren i København, som meddeler autorisation til dørmænd, som ikke har bopæl her i riget.

Til nr. 14

I § 15 b, stk. 1 og 2, erstattes "virksomhed med alkoholbevilling" med ordet: "restaurationsvirksomhed", idet loven nu kun omfatter restaurationer med alkoholbevilling.

Til nr. 15

§ 18 bliver ajourført, således at de tilføjelser, der er foretaget i §§ 13 og 14 for at få alkoholbevilling, er medtaget som bortfaldsgrunde.

Til nr. 16

Den hidtidige henvisning i *stk. 4* til den gældende § 7, stk. 5, er foreslået ændret, således at bestemmelsen skrives fuldt ud, da § 7, stk. 5, foreslås ophævet. Samtidig er det Erhvervs- og Selskabsstyrelsen forholdet skal anmeldes til, da det er styrelsen, der i medfør af næringsbrevsloven fører registeret over næringsbreve (Næringsbasen). Bestemmelsen svarer til næringsbrevslovens § 10, stk. 2, og der skal således kun ske anmeldelse til styrelsen.

Til nr. 17

Der er alene tale om en tilpasning af teksten. I § 19, stk. 1, nr. 2, er "vil" erstattet af "vil eller kan", og "virksomheden" er erstattet med "restaurationsvirksomheden".

Til nr. 18

I § 19, stk. 4 foretages en tilpasning af teksten, når ordet "virksomheden" erstattes med "restaurationsvirksomheden".

Til nr. 19

§ 19 a omhandler bortfald af alkoholbevillingen ved forfalden gæld til det offentlige. Bestemmelsen svarer til den gældende § 7, stk. 2-4, der foreslås ophævet. Det er nu alkoholbevillingen og ikke næringsbrevet, som bortfalder. Som hidtil skal den forfaldne gæld stamme fra restaurationsdrift.

Til nr. 20

Da loven foreslås ikke længere at omhandle næringsbrev, men alkoholbevilling, ændres udtrykket "næringsbrev" i overskriften til kapitel 4 til "alkoholbevilling".

Da lovforslaget kun omfatter virksomheder, hvor der serveres stærke drikke, er reglerne om kantiner i § 20 foreslået ændret i overensstemmelse hermed.

Kantiner skal fortsat ikke have alkoholbevilling, selv om der serveres øl og bordvin. Serveres der andre stærke drikke, eller serveres der til andre end personer, der er beskæftiget i

virksomheden, og personer med ærinde i virksomheden, skal virksomheden have alkoholbevilling. Kantine vil heller ikke skulle have næringsbrev i henhold til lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder. De vil blive undtaget i en bekendtgørelse, som vil blive udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 2 foreslås ophævet. Den daglige drift af en kantine skal derfor ikke nødvendigvis varetages af en person, der opfylder betingelserne for at blive bestyrer.

Efter den gældende lovs § 21 kunne pensionatsvirksomhed og "bed and breakfast" drives uden næringsbrev, således at der heller ikke krævedes alkoholbevilling.

Da loven ikke længere omhandler næringsbrev, men alkoholbevilling, er undtagelsesbestemmelsen for "bed and breakfast" udgået af restaurationsloven. For "bed and breakfast" var det en betingelse, at der ikke foregik servering af stærke drikke. Hvis der serveres stærke drikke, skal virksomheden fortsat have næringsbrev og alkoholbevilling.

Pensionatsvirksomhed er fortsat undtaget for kravet om næringsbrev, selv om der serveres stærke drikke, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Som det er tilfældet med kantiner, vil heller ikke "bed and breakfast" og pensionatsvirksomhed skulle have næringsbrev, men vil blive undtaget i bekendtgørelse i medfør af lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder .

Til nr. 21

§ 22 omhandler nu kun tilfælde, hvor der serveres stærke drikke. Derfor er det foreslået, at de tilfælde, hvor der ikke serveres stærke drikke, udgår af bestemmelsen. Der er tale om de tilfælde, hvor serveringen ikke omfatter stærke drikke, men kun mad og drikkevarer. Efter den foreslåede bestemmelse skal politiet heller ikke længere underrettes, selv om serveringen foregår udendørs. Sådanne arrangementer vil heller ikke være omfattet af lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder, da der ikke er tale om erhvervsmæssig virksomhed.

Betegnelsen "øl i skatteklasse 1" anvendes ikke længere i afgiftslovgivningen. I stedet anvendes nu i *stk. 2* udtrykket "stærke drikke i form af øl". Lyst øl må derfor serveres uden tilladelse, da det ikke betegnes som stærke drikke, jf. § 1, *stk. 3*.

Til nr. 22

I § 23, *stk. 2*, erstattes "restaurationslokaler" med ordene "serveringssteder med alkoholbevilling" i overensstemmelse med den nu anvendte terminologi i loven.

Til nr. 23

Overskriften til § 24 er ændret til "Udlevering og medbringning af stærke drikke", så den kommer i overensstemmelse med indholdet af § 24, jf. bemærkningerne til nr. 24.

Til nr. 24

Den gældende § 30 er foreslået ophævet og dermed forbuddet mod nydelse af stærke drikke i restauranter, som kun har næringsbrev. For at hindre, at gæster selv kan med-

bringe stærke drikke i spisesteder uden alkoholbevilling, indføres der i § 24 et forbud mod at medtage stærke drikke i sådanne virksomheder.

Til nr. 25

Bestemmelsen i § 26, stk. 1, om afgift for ikkegevinstgivende spilleautomater foreslås flyttet til lov om næringsbrev til visse fødevareraktiviteter.

Da § 26 herefter ikke længere omfatter ikkegevinstgivende spilleautomater, men kun optræden, er overskriften til bestemmelsen foreslået rettet i overensstemmelse hermed.

Udtrykket "restauranter" er ændret til "serveringssteder" i overensstemmelse med den nu anvendte terminologi i loven.

Til nr. 26

§ 27, stk. 2, i den gældende bestemmelse vedrører restauranter uden alkoholbevilling. Bestemmelsen udgår, da loven ikke længere omfatter sådan virksomhed, men kun restauranter med alkoholbevilling. Politiet har heller ikke anledning til at foretage kontrol i sådanne virksomheder.

Til nr. 27

Udtrykket "restauranter" er ændret til "serveringssteder" i overensstemmelse med den nu anvendte terminologi i loven.

I stk. 9 udgår udtrykket "stedlige" for bevillingsmyndigheden. Udtrykket er ikke længere nødvendigt for at skelne kommunalbestyrelsen som bevillingsmyndighed fra Landsbevillingsnævnet, da Landsbevillingsnævnet ophører.

Til nr. 28

Udtrykket "restauranter" er ændret til "på serveringssteder" i overensstemmelse med den nu anvendte terminologi i loven.

Til nr. 29

Udtrykket "i restauranter" er ændret til "på serveringssteder" i overensstemmelse med den nu anvendte terminologi i loven.

Stk. 3, 2. og 3. pkt., om pligten til at føre lyst øl, alkoholfrit øl og kaffe, og at det skal fremgå af prislister, vinkort eller klart læselige opslag, at de nævnte drikkevarer føres, foreslås at udgå som utidssvarende. Kravet om, at gæsterne skal have mulighed for at få serveret andre drikkevarer end stærke drikke, bibeholdes dog.

Til nr. 30

Henvisningen i stk. 5 til § 21, nr. 1, ændres med en henvisning alene til § 21, da § 21 ikke længere indeholder numre.

Til nr. 31

§ 30, som omhandler virksomheder, der ikke har alkoholbevilling, udgår. Forbudet mod, at gæster selv kan medbringe stærke drikke i spisesteder uden alkoholbevilling, er overflyttet til § 24.

Til nr. 32

Udtrykket i § 31, stk. 1, ” og hotelværter” udgår, da loven ikke længere omfatter næringsbrev til ”restauratør og hotelvært”, men kun alkoholbevilling restauratører.

Til nr. 33 og 34.

Ordlyden i § 31, stk. 2, § 32, stk. 1, ændres, således at den er i overensstemmelse med den nu anvendte terminologi loven. Der er ikke tale om nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 35 - 37

De forslåede ændringer er konsekvensrettelser.

Til nr. 38

I § 36 erstattes den tidligere titel ”Industriministeren” med den nuværende titel ”Økonomi- og erhvervsministeren”.

Til nr. 39

De forslåede ændringer er konsekvensrettelser.

Til § 3

Ændringen er en konsekvens af forslaget til ændringerne i reglerne om næringsbreve, der medfører, at hotelbegrebet i lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. udgår. Sommerhusloven har hidtil undtaget virksomheder omfattet af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. fra sommerhuslovens tilladelseskrav, medmindre der til virksomheden er knyttet hytter og huse, der udlejes for mere end 5 nætter ad gangen eller areal til camping. For i samme omfang som hidtil at kunne fritage denne form for hotelvirksomhed for at indhente udlejningstilladelse i henhold til sommerhusloven forslås bestemmelse herom indarbejdet i sommerhuslovens § 1, stk. 4.

Kerneområdet for bestemmelsen er hoteller i traditionel forstand, der omfatter almindelige hoteller med værelsesudlejning og servering af måltider, men også andre former for overnatningsvirksomhed omfattes, f.eks. bed and breakfast. Det er således langt den overvejende del af hotelbranchen, der ikke skal søge om tilladelse til udlejning i henhold til sommerhusloven.

I praksis er det afgørende for afgrænsning af begrebet hotelvirksomhed, at der er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed, der modtager overnattende gæster med mulighed for servering.

For at den enkelte fremover kan antages at drive hotelvirksomhed, må det kræves, at der påhviler hotelejerens et direkte ansvar for virksomhedens drift, og at der ved driften tilsigtes en økonomisk fordel for den pågældende. Er virksomheden f.eks. overladt til en forpagter, er det denne, som i almindelighed vil have ansvaret for driften, og i så fald driver den enkelte ejer ikke virksomhed omfattet af bestemmelsen.

Der skal være mulighed for servering, ellers er virksomheden ikke omfattet af bestemmelsen. Servering af et måltid, f.eks. morgenmad vil være tilstrækkeligt til at opfylde forpligtelsen. Muligheden for servering skal have en nær sammenhæng med overnatningen og kan således bestå i serveringsfaciliteter i en nærliggende bygning. Det er ikke en betingelse, at det er hotellet selv, som skal forestå serveringen. Serveringskravet vil være opfyldt, hvis der er indgået en aftale herom mellem hotellet og en restauration, der er placeret i tilknytning til hotellet.

Der er kun tale om hotelvirksomhed, hvis hotellet i væsentligt omfang anvendes af personer, der kan karakteriseres som hotelgæster. Begrebet gæster må ikke være en lille sluttet kreds, men skal være udefra kommende personer (offentligheden). Endvidere forudsættes, at der tilsigtes en økonomisk fordel, hvilket skal ses i modsætning til brug uden vederlag. Således vil bestemmelsen ikke finde anvendelse ved udlejning til en kreds af personer med tilknytning til det pågældende lokale, og som kun betaler en leje, der dækker rengøring, lys o. lign. Eksempelvis vil hoteller, der har skiftet anvendelse til timeshare, og som en stor del af året benyttes af ejerne, ikke kunne godkendes som hoteldrift.

Egen brug er ikke hotelvirksomhed. For at virksomheden fortsat kan anses for hotel, for så vidt angår ejers egen brug, bør der være tale om en anvendelse, som kun vedrører en mindre del af hotellet og typisk kun i en beskeden del af året. Det må bero på et skøn, hvor stor en andel af egen brug, der vil kunne tillades på et hotel, men umiddelbart må det antages, at denne brug ikke må være meget væsentlig endsige overvejende. Der er således kun tale om virksomhed omfattet af denne bestemmelse, hvis hotellet i væsentligt omfang anvendes af personer, der kan karakteriseres som hotelgæster.

Hvis der til disse virksomheder er knyttet huse eller hytter, og disse udlejes for mere end 5 nætter ad gangen, kræver udlejning af disse tilladelse efter sommerhusloven. Ved afgørelsen af, om der bør meddeles tilladelse til udlejning, lægges der vægt på en helhedsvurdering af det samlede anlæg, herunder om hotellets hytter og huse er væsentligt mindre arealkrævende end traditionelle sommerhusudstyknings eller feriehus. Efter praksis gives der kun udlejningstilladelse, hvis der er en afstand på ca. 5 meter mellem de enkelte hytter eller huse.

Til § 4

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2009.

Baggrunden for lovens ikrafttrædelsestidspunkt er, at der skal opbygges en it-løsning for konvertering af de næringsbreve, der allerede er udstedt jf. lov om næringsbreve til visse fødevareraktiviteter og jf. lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Endvidere skal der tilvejebringes en fælles prøve, der giver ret til næringsbrev.

I stk. 2 foreslås det, at økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at dele af loven træder i kraft på et tidligere tidspunkt. Hjemmelsbestemmelsen vil kunne bruges til at sætte enkelte bestemmelser i lovforslaget tidligere i kraft, f.eks. myndighedernes pligt, jf. næringsbrevslovens § 6 a, til bl.a. at påse om virksomheden har næringsbrev, myndigheder-

nes adgang til at udveksle oplysninger, jf. næringsbrevslovens § 7 a, eller bestemmelserne om den nye fælles prøve.

Til § 5

Det foreslås, at der indsættes en overgangsregel, hvorefter udstedte næringsbreve jf. lov om næringsbreve til visse fødevarevirksomheder, og jf. lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., der er registreret i Næringsbasen, fremover er gyldige næringsbreve i henhold til næringsbrevsloven.

Dermed bevarer de i Næringsbasen registrerede næringsbreve deres gyldighed og bliver blot konverteret til den nye type næringsbrev. Virksomhederne skal således ikke foretage sig noget, medmindre virksomheden har flere næringsbreve udstedt til samme forretningssted, og virksomheden ønsker at slette disse yderligere næringsbreve. Fremover stilles der blot krav om ét næringsbrev til hvert forretningssted.

Næringsbreve, der ved en fejl fra myndighedernes side ikke er registreret i Næringsbasen, er ligeledes fremover gyldige næringsbreve i henhold til næringsbrevsloven og optages i Næringsbasen.

Alle personer, der efter de gældende regler har bestået en prøve, som enten giver ret til fødevarebutik henholdsvis fødevareengrosvirksomhed eller til restaurationsvirksomhed, men ikke har et registreret næringsbrev i Næringsbasen, har ret til at erhverve den nye type fødevarenæringsbrev.

Til § 6

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

<i>Gældende formulering</i>	§ 1 <i>Lovforslaget</i>
Lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder	<p>1. Lovens titel affattes således:</p> <p>”Lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder (næringsbrevsloven)”</p>
<p>§ 1. Loven finder anvendelse ved selvstændig erhvervsvirksomhed med detailsalg af fødevarer samt catering.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Loven finder endvidere anvendelse ved drift af fødevareengrosvirksomhed, hvorved i denne lov forstås enhver fødevarevirksomhed, der ikke er omfattet af § 1, stk. 1, eller er primærproducent.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Loven finder ikke anvendelse på</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) virksomheder, der ikke er afgifts- og registreringspligtige efter merværdiafgiftsloven (momsloven), 2) offentlige institutioner samt 3) forretningssteder, hvortil der er udstedt næringsbrev i henhold til lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. <p><i>Stk. 4.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, at visse former for virksomhed ikke er omfattet af loven.</p>	<p>2. § 1 affattes således:</p> <p>”§ 1. Loven finder anvendelse ved selvstændig erhvervsvirksomhed med detailsalg af fødevarer, herunder catering og salg af fødevarer til nydelse på eller ved stedet, samt fødevareengrosvirksomhed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved fødevareengrosvirksomhed forstås i denne lov enhver fødevarevirksomhed, der ikke driver detailsalg af fødevarer eller er primærproducent.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Loven finder ikke anvendelse på</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) virksomheder, der ikke er afgifts- og registreringspligtige efter merværdiafgiftsloven (momsloven), medmindre der skal udstedes alkoholbevilling, jf. lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., og 2) offentlige institutioner. <p><i>Stk. 4.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, at visse former for virksomhed ikke er omfattet af loven.”</p>
<p>§ 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et offentligt tilgængeligt register, der indeholder oplysning om personer og selskaber m.v. (juridiske personer), der har et næringsbrev, jf. § 3.</p>	<p>3. I § 2, <i>stk. 1</i>, indsættes efter ”offentligt tilgængeligt register”: ”(Næringsbasen)”.</p>
<p>§ 3. Enhver, der driver erhverv, som nævnt i § 1, stk. 1, skal til hvert forretningssted have et næringsbrev til fødevarerebutik.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Enhver, der driver erhverv, som nævnt i § 1, stk. 2, skal til hvert forretningssted have et næringsbrev til fødevareengrosvirksomhed.</p> <p><i>Stk. 3.</i> I interessentskaber og i komman-</p>	<p>4. § 3 affattes således:</p> <p>”§ 3. Enhver, der driver erhverv som nævnt i § 1, stk. 1, skal have næringsbrev til hvert forretningssted (produktionsenhed). Består forretningsstedet af flere forretningsenheder, kan der erhverves næringsbrev til hver forretningsenhed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> I interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige</p>

<p>ditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have et næringsbrev.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Erhvervsvirksomhed, som er omfattet af § 1, stk. 1 eller 2, må ikke påbegyndes, før næringsbrev er erhvervet.</p>	<p>deltagere have næringsbrev, jf. stk. 1.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Erhvervsvirksomhed, som er omfattet af § 1, stk. 1, må ikke påbegyndes, før næringsbrev er erhvervet.”</p>
<p>§ 4. Ret til næringsbrev til fødevarebutik har enhver person, der ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til reglerne for detailsalg vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, fødevarer og arbejdsmiljøforhold.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ret til næringsbrev til fødevareengrosvirksomhed har enhver person, der ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til reglerne for fødevareengrosvirksomhed vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, fødevarer og arbejdsmiljøforhold.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Selskaber m.v. har ret til næringsbrev, når et medlem af ledelsen har bestået den i stk. 1 eller 2 nævnte prøve, eller når et medlem af ledelsen har gennemført en erhvervsuddannelse, der er omfattet af § 5, stk. 2.</p>	<p>5. § 4 affattes således:</p> <p>”§ 4. Enhver person, der ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til reglerne for udøvelse af virksomhed, jf. § 1, stk. 1, vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, fødevarer og arbejdsmiljøforhold, har ret til næringsbrev.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Selskaber m.v. har ret til næringsbrev, når et medlem af ledelsen har bestået den i stk. 1 nævnte prøve, eller når et medlem af ledelsen har gennemført en erhvervsuddannelse, der er omfattet af § 5, stk. 2.”</p>
<p>§ 5. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte de nærmere regler for aflægelse af de i § 4, stk. 1 og 2 nævnte prøver.</p>	<p>6. § 5, stk. 1, affattes således:</p> <p>”Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte de nærmere regler for aflægelse af den i § 4, stk. 1, nævnte prøve.”</p>
<p>§ 6. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling for aflæggelse af de i § 4, stk. 1 og 2, nævnte prøver.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Der skal for hvert forretningssted betales 500 kr. årligt for at være optaget i det i § 2 omhandlede register. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om opkrævningen af betalingen, herunder hvilken periode den skal dække. Der kan endvidere fastsættes nærmere regler for betaling, hvis der fra samme forretningssted drives både fødevarebutik og fødevareengrosvirksomhed.</p>	<p>7. § 6, stk. 1 og 2, affattes således:</p> <p>”Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling for aflæggelse af den i § 4, stk. 1, nævnte prøve.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Der skal for hvert næringsbrev betales 500 kr. årligt. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om opkrævningen af betalingen, herunder hvilken periode betalingen skal dække.”</p>
	<p>8. Efter § 6 indsættes:</p> <p>”<i>Kontrol af registrering i Næringsbasen</i></p> <p>§ 6 a. De myndigheder, der administrerer den i § 7 nævnte lovgivning, skal, når de foretager kontrol af den enkelte virksom-</p>

	<p>hed, påse, at virksomheden har næringsbrev, jf. § 3, stk. 1 og 2. Konstaterer en myndighed, at en virksomhed, som er omfattet af loven, ikke har næringsbrev, skal myndigheden indberette dette til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om indberetningen af manglende næringsbrev.”</p>
<p>§ 7. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et elektronisk register over væsentlige overtrædelser af lovgivningen vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, fødevarer, arbejdsmiljøforhold og brandsikkerhed, som en næringsbrevindehaver er straffet for, jf. dog § 8. Registeret er ikke offentligt tilgængeligt.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte, hvilke former for overtrædelser af den omhandlede lovgivning der må anses som væsentlige for så vidt angår driften af henholdsvis føde varebutik og føde vareengros virksomhed.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et register over personer og selskaber m.v. (juridiske personer), der er frataget retten efter § 11, stk. 1 eller 2 eller inddraget i henhold til § 11a. Registeret er ikke offentligt tilgængeligt.</p>	<p>9. § 7 affattes således:</p> <p>”§ 7. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et elektronisk register over væsentlige overtrædelser af lovgivningen vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, fødevarer, arbejdsmiljøforhold og drift af restaurationsvirksomhed, jf. lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., som en næringsbrevindehaver er straffet for, jf. dog § 8. Registeret er ikke offentligt tilgængeligt.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte hvilke former for overtrædelser af den omhandlede lovgivning, der må anses som væsentlige, for så vidt angår erhvervs virksomhed, som nævnt i § 1, stk. 1.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et register over personer og selskaber m.v. (juridiske personer), der er frataget retten efter § 11, stk. 1 eller 2, eller har fået næringsbrevet inddraget i henhold til § 11 a. Registeret er ikke offentligt tilgængeligt.”</p>
	<p>10. Efter § 7 indsættes:</p> <p><i>”Udveksling af oplysninger</i></p> <p>§ 7 a. Myndigheder, der administrerer den i § 7 nævnte lovgivning, kan fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen indhente de i § 7, stk. 1 og 3, registrerede oplysninger, der er nødvendige i kontroløjemed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan indhente oplysninger, der er nødvendige for styrelsens administration af ordningen, fra de myndigheder, der administrerer den i § 7 nævnte lovgivning.”</p>
<p>§ 8. Virksomheder, der opfylder følgende kriterier, er undtaget fra indberetning til</p>	<p>11. I § 8, <i>stk. 1, nr. 2 og 3</i>, udgår ”eller 2”.</p>

<p>det i § 7 omhandlede register:</p> <p>1) Virksomheden skal inden for det seneste år have aflagt årsrapport i henhold til lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven), som skal være revideret af en statsautoriseret eller registreret revisor,</p> <p>2) virksomheden må ikke inden for det seneste år i forbindelse med virksomhed, som er omfattet af § 1, stk. 1 eller 2, være straffet for væsentlig overtrædelse af skatte- eller afgiftslovgivningen eller væsentlig overtrædelse af pantlovgivningen, og</p> <p>3) virksomheden må ikke inden for det seneste år i forbindelse med virksomhed, som er omfattet af § 1, stk. 1 eller 2, være straffet for mere end én væsentlig overtrædelse af fødevarerlovningen, jf. dog stk. 2.</p>	<p>12. I § 8, stk. 1, nr. 1, ændres "statsautoriseret eller registreret revisor," til: "godkendt revisor,".</p>
<p>§ 8.</p> <p>Stk. 3. Erklæring, der bekræfter, at kriterierne i stk. 1 er opfyldt, skal afgives af en statsautoriseret revisor, en registreret revisor eller en advokat én gang årligt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Styrelsen kan fastsætte nærmere regler om erklæringens indhold og form, herunder frister for indsendelse, samt at erklæringen skal indsendes elektronisk ved benyttelse af digital eller tilsvarende elektronisk signatur.</p>	<p>13. I § 8, stk. 3, ændres "statsautoriseret revisor, en registreret revisor" til: "godkendt revisor".</p>
	<p>14. Efter § 9 indsættes:</p> <p style="text-align: center;"><i>"Spilleautomater</i></p> <p>§ 9 a. For virksomheder, der sælger fødevarer til nydelse på eller ved stedet, kan kommunalbestyrelsen fastsætte, at der for ikkegevinstgivende spilleautomater betales en afgift til kommunen. Afgiften opkræves kvartalsvis. Afgiften vil kunne fastsættes som et fast beløb for hver automat eller som en procentdel af det indspillede beløb eller som en kombination heraf. Der betales ikke afgift for indtil to ikkegevinstgivende spilleautomater. Den årlige afgift</p>

	for de følgende spilleautomater må højst udgøre 4.000 kr. for hver spilleautomat.”
<p>§ 10. Retten til at udøve virksomhed i henhold til denne lov bortfalder, hvis</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) næringsbrevindehaveren dør, jf. dog stk. 2, 2) næringsbrevindehaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 4, stk. 3, jf. dog § 10, stk. 3, eller 3) næringsbrevindehaveren ikke betaler den i henhold til § 6, stk. 2, fastsatte årlige betaling, jf. dog stk. 4. 	<p>15. I § 10, stk. 1, nr. 2, ændres ”§ 4, stk. 3” til: ”§ 4, stk. 2”.</p>
<p>§ 10.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om frister for indbetaling, rykkerskrivelser m.v. og gebyr ved for sen betaling. Styrelsen kan endvidere fastsætte regler om, at næringsbreve, der ikke benyttes, kan stilles i bero, herunder at der kan ske genoptagelse i registeret uden aflæggelse af den i § 4, stk. 1 eller 2, nævnte prøve. Styrelsen kan fastsætte regler om, at der på tidspunktet for genoptagelsen i registeret for selskaber m.v. (juridiske personer) skal være et medlem af ledelsen, der har bestået prøven.</p>	<p>16. I § 10, stk. 4, udgår ”eller 2”.</p>
<p>§ 11. Retten til at udøve virksomhed i henhold til § 1, stk. 1 og 2, kan fratages en person eller et selskab m.v. (juridiske personer) ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder væsentligt har overtrådt lovgivningen vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, fødevarer, arbejdsmiljøforhold eller brandsikkerhed. Frakendelsen kan begrænses til at vedrøre et enkelt forretningssted og til enten at omfatte drift af fødevarerbutik eller fødevarerengrosvirksomhed.</p>	<p>17. § 11, stk. 1, affattes således: ”Retten til at udøve virksomhed i henhold til § 1, stk. 1, kan fratages en person eller et selskab m.v. (juridiske personer) ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder væsentligt har overtrådt lovgivningen vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, fødevarer, arbejdsmiljøforhold eller drift af restaurationsvirksomhed, jf. lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. Frakendelsen kan begrænses til at vedrøre et enkelt forretningssted eller en enkelt forretningsenhed, og til enten at omfatte detailsalg af fødevarer, catering, salg af fødevarer til nydelse på eller ved stedet eller fødevarerengrosvirksomhed.”</p>
<p>§ 12. Med bøde straffes den, som driver virksomhed omfattet af loven,</p>	<p>18. § 12, stk. 1, affattes således: ”Med bøde straffes den, som driver virksomhed omfattet af loven,</p>

<p>1) uden at have erhvervet det relevante næringsbrev efter § 3, 2) efter at retten hertil er bortfaldet efter § 10, 3) efter at være frataget retten hertil efter § 11, eller 4) efter at næringsbrevet er inddraget efter § 11 a.</p>	<p>somhed omfattet af loven 1) uden at have næringsbrev, jf. § 3, stk. 1 og 2, 2) efter at retten hertil er bortfaldet, jf. § 10, 3) efter at være frataget retten hertil, jf. § 11, eller 4) efter at næringsbrevet er inddraget, jf. § 11 a.”</p>
---	---

§ 2

Gældende formulering

Lovforslaget

<p>lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.</p>	<p>1. Lovens <i>titel</i> affattes således:</p> <p>”Lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v.”</p>
<p>§ 1. Denne lov omfatter:</p> <p>1) Selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af spise- og drikkevarer. 2) Selvstændig erhvervsvirksomhed ved modtagelse af overnattende gæster med mulighed for servering. 3) Servering af spise- og drikkevarer ved enkeltstående arrangementer, jf. § 22. 4) Udlevering af stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet, jf. § 24. <i>Stk. 2.</i> For andelsforeninger og andre foreninger gælder loven, i det omfang deres virksomhed udadtil fremtræder som erhvervsvirksomhed eller der serveres stærke drikke for medlemmerne mod betaling. <i>Stk. 3.</i> Ved servering forstås i denne lov salg af spise- eller drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet. <i>Stk. 4.</i> Ved stærke drikke forstås i denne lov</p> <p>1) vin, frugtvin og andre ved alkoholgæring fremkomne drikke med over 2,5 pct. vol. alkohol, 2) destillerede alkoholiske (etanolholdige) drikke, 3) øl med 2,8 pct. vol. alkohol (etanol) eller derover og 4) drikke tilsat de i nr. 1-3 nævnte drikke. <i>Stk. 5.</i> Offentlige institutioners virksom-</p>	<p>2. § 1 affattes således:</p> <p>”§ 1. Denne lov omfatter selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke (restaurationsvirksomhed). Endvidere omfatter loven servering af stærke drikke ved enkeltstående arrangementer, jf. § 22. <i>Stk. 2.</i> Ved servering forstås i denne lov salg af stærke drikke til nydelse på eller ved salgsstedet. <i>Stk. 3.</i> Ved stærke drikke forstås i denne lov drikkevarer med 2,8 pct. volumen alkohol eller derover. <i>Stk. 4.</i> Kun personer og selskaber m.v., der har alkoholbevilling, må forestå servering af stærke drikke, jf. dog §§ 20-22. <i>Stk. 5.</i> Offentlige institutioners virksomhed omfattes ikke af lovens kapitel 3.”</p>

<p>hed omfattes ikke af lovens kapitel 2 og 3.</p>	
<p style="text-align: center;">Kapitel 2 <i>Almindelige bestemmelser</i> <i>Næringsbrev</i></p> <p>§ 2. Enhver, der driver erhverv som nævnt i § 1, skal til hvert forretningssted have næringsbrev som restauratør og hotelvært, jf. dog kapitel 4 og 5. <i>Stk. 2.</i> I ansvarlige interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have næringsbrev. <i>Stk. 3.</i> Næringsbrev udstedes af politidirektøren i den politikreds, hvor forretningsstedet findes, i København af kommunalbestyrelsen. Forretningsstedets adresse anføres på næringsbrevet. <i>Stk. 4.</i> Virksomheden må ikke påbegyndes, før næringsbrev er udstedt, og før vedkommende myndighed har godkendt de pågældende lokaler. Er lokalerne godkendt, kan et aktieselskab eller et anpartsselskab under stiftelse dog drive virksomhed, indtil næringsbrevet kan udstedes efter registreringen, når selskabet er anmeldt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, har udstedt erklæring om, at de udpegede direktører og bestyrelsesmedlemmer opfylder betingelserne i § 3.</p> <p>§ 3. Personer har ret til næringsbrev, når de</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) har bopæl her i riget, 2) er myndige, 3) ikke har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs og 4) ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til reglerne vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, fødevarer, arbejdsmiljøforhold, brandsikkerhed og restaurationsdrift, jf. dog stk. 2, 2. pkt. <p><i>Stk. 2.</i> Erhvervs- og Selskabsstyrelsen</p>	<p>3. Kapitel 2 ophæves.</p>

kan fastsætte nærmere regler om den i stk. 1, nr. 4, nævnte prøve. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan endvidere fastsætte, at personer, der gennem deres erhvervsuddannelse har opnået fornødent kendskab til reglerne, ikke skal bestå den nævnte prøve som betingelse for at få næringsbrev.

Stk. 3. Næringsbrev kan nægtes, såfremt ansøgeren har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover. Næringsbrev kan endvidere nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Stk. 4. Kravet i stk. 1 om bopæl her i riget bortfalder, i det omfang dette har hjemmel i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 5. Politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, kan tillade, at der udstedes næringsbrev til personer, som ikke opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2. Gives tilladelse til en person, der ikke har bopæl her i riget eller er umyndig uden at have fået tilladelse efter værgemålsloven til at drive virksomhed på egen hånd, skal virksomheden ledes af en bestyrer, der opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 1, 2 og 4, jf. stk. 3, 2. pkt.

§ 4. Her i landet registrerede aktieselskaber og anpartsselskaber har ret til næringsbrev, såfremt direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 3. For så vidt angår den i § 3, stk. 1, nr. 4, nævnte prøve, er det dog tilstrækkeligt, at et medlem af ledelsen har bestået prøven, eller at et medlem af ledelsen har gennemført en erhvervsuddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 2. 1. og 2. pkt. gælder tilsvarende for andre her i landet hjemmehørende selskaber med begrænset ansvar (herunder selskaber med vekslende medlemstal eller vekslende kapital), foreninger, fonde og andre

selvejende institutioner. Næringsbrev kan nægtes, såfremt det selskab, den forening m.v., hvortil der søges næringsbrev, har betydelig forfalden gæld til det offentlige. Ved betydelig forfalden gæld forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.

Stk. 2. Filialer af udenlandske selskaber m.v. af den i stk. 1 nævnte art har ret til næringsbrev, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Næringsbrev kan herudover udstedes efter tilladelse af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Ansøgning og navn på forretningssted

§ 5. Ansøgning om næringsbrev, alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer kan indgives til politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. På forretningssteder og automater skal indehaverens navn være anført på et iøjnefaldende sted.

Næringsområdet

§ 6. Restaurations- og hotelvirksomhed skal drives fra fast forretningssted.

Betaling

§ 6 a. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling for udstedelse af næringsbrev.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan endvidere fastsætte regler om betaling for aflæggelse af den i § 3, stk. 1, nr. 4, nævnte prøve.

Stk. 3. Der skal for hvert forretningssted betales 500 kr. årligt for at være optaget i det i § 6 b omhandlede register. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om opkrævningen af betalingen, herunder hvilken periode den skal dække.

Stk. 4. Næringsbrevindehavere, der i

medfør af § 6 d er undtaget fra indberetning til det i § 6 c omhandlede register, er fritaget for den årlige betaling, hvis de ikke inden for det seneste år er straffet for nogen af de i § 6 d, stk. 1, nr. 2 og 3, nævnte overtrædelser. Hvis næringsbrevindehaveren er straffet for nogen af de i § 6 d, stk. 1, nr. 3, nævnte overtrædelser, jf. § 6 d, stk. 2, vil næringsbrevindehaveren alene skulle betale for det eller de forretningssteder, som straffen relaterer sig til.

Register over næringsbreve

§ 6 b. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et offentligt tilgængeligt register, der indeholder oplysning om personer og selskaber m.v. (juridiske personer), der har næringsbrev.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om registerets førelse, om indberetning hertil samt om vedligeholdelse heraf. Det kan herunder fastsættes, at indberetning skal ske elektronisk.

Register over væsentlige overtrædelser af forskellige love m.m.

§ 6 c. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et elektronisk register over væsentlige overtrædelser af lovgivningen vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, fødevarer, arbejdsmiljøforhold, brandsikkerhed og restaurationsdrift, som en næringsbrevindehaver er straffet for, jf. dog § 6 d. Registeret er ikke offentligt tilgængeligt.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte, hvilke former for overtrædelser af den omhandlede lovgivning der må anses som væsentlige.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et register over personer og selskaber m.v. (juridiske personer), der er frakendt retten til næringsbrev efter § 7 a, stk. 1 eller 2. Registeret er ikke offentligt

tilgængeligt.

Undtagne virksomheder

§ 6 d. Virksomheder, der opfylder følgende kriterier, er undtaget fra indberetning til det i § 6 c, stk. 1, omhandlede register:

- 1) Virksomheden skal inden for det seneste år have aflagt årsrapport i henhold til lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven), som skal være revideret af en statsautoriseret eller registreret revisor,
- 2) virksomheden må ikke inden for det seneste år i forbindelse med driften af restaurationen være straffet for væsentlig overtrædelse af skatte- eller afgiftslovgivningen eller væsentlig overtrædelse af pantlovgivningen, og
- 3) virksomheden må ikke inden for det seneste år i forbindelse med driften af restaurationen være straffet for mere end én væsentlig overtrædelse af fødevarelovgivningen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. En virksomhed med flere tilsynsenheder kan inden for det seneste år være straffet gennemsnitligt én gang pr. tilsynsenhed og stadig opfylde kriteriet i stk. 1, nr. 3. Virksomheden opfylder dog ikke kriteriet, hvis mere end tre af overtrædelserne, som virksomheden er straffet for inden for det seneste år, relaterer sig til samme tilsynsenhed.

Stk. 3. Erklæring, der bekræfter, at kriterierne i stk. 1 er opfyldt, skal afgives af en statsautoriseret revisor, en registreret revisor eller en advokat én gang årligt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Styrelsen kan fastsætte nærmere regler om erklæringens indhold og form, herunder frister for indsendelse, samt at erklæringen skal indsendes elektronisk ved benyttelse af digital eller tilsvarende elektronisk signatur.

Indberetning til registeret over overtræ-

delse

§ 6 e. Indberetning til det i § 6 c omhandlede register kan alene foretages af de myndigheder, der administrerer den i § 6 c, stk. 1, nævnte lovgivning. De indberettende myndigheder samt anklagemyndigheden har adgang til registerets oplysninger.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte de nærmere regler om indberetning og udlevering af oplysninger samt om den periode, indberetninger skal forblive i registeret.

Bortfald af næringsbrev

§ 7. Retten til at drive næring bortfalder, når indehaveren af næringsbrevet dør, jf. dog stk. 5, eller næringsbrevindehaveren ikke betaler den i henhold til § 6 a, stk. 3, fastsatte årlige betaling, jf. dog stk. 6. Det samme gælder, hvis næringsbrevindehaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-3, for at få næringsbrev. Betalingsstandsning medfører dog ikke bortfald af næringsbrev. Politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, kan undtage fra bestemmelsen i 2. pkt. For selskaber m.v., jf. § 4, bortfalder næringsbrevet, hvis der ikke længere er en person i selskabets ledelse, som har bestået prøven. Selskabet kan dog fortsætte virksomheden uden næringsbrev i en periode på 6 måneder fra bortfaldsdatoen.

Stk. 2. Retten til at drive næring kan fratages af politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, såfremt den næringsdrivende har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. og derover. Næringsbrevet kan fratages for et tidsrum af 1 til 5 år eller indtil videre. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgang til domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af

den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal være modtaget hos politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, men retten kan bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve virksomheden. Ankes en dom, hvorved en fratagelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at virksomheden ikke må udøves under ankesagens behandling.

Stk. 4. En afgørelse efter stk. 2 kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt fratagelsen er sket indtil videre og der er forløbet mindst 5 år efter fratagelsen og mindst 2 år efter, at ophævelsen senest er nægtet ved dom. Bestemmelserne i stk. 3, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Efter anmeldelse til politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en væрге for en person, der er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, uden næringsbrev fortsætte afdødes, skyldnerens eller den umyndiges virksomhed med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil et år efter dødsfaldet, konkursdekretet eller værgemålets iværksættelse. I særlige tilfælde kan politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, forlænge fristen.

Stk. 6. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen

kan fastsætte nærmere regler om frister for indbetaling, rykkerskrivelser m.v. og gebyr ved for sen betaling.

Frakendelse af næringsbrev

§ 7 a. Retten til at udøve virksomhed i henhold til denne lov kan frakendes en person eller et selskab m.v. (juridiske personer) ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder væsentligt har overtrådt lovgivningen vedrørende skat og afgifter, pant på emballage, fødevarer, arbejdsmiljøforhold, brandsikkerhed eller restaurationsdrift. Frakendelse efter 1. pkt. kan begrænses til et enkelt forretningssted.

Stk. 2. Efter samme regel kan der ske frakendelse af retten til at være stifter af, direktør for eller medlem af bestyrelsen i et selskab med begrænset ansvar, et selskab, en forening, som kræver særlig offentlig godkendelse, eller en fond, der driver virksomhed omfattet af denne lov.

Stk. 3. Frakendelse sker på tid fra 1-5 år, regnet fra endelig dom.

Stk. 4. Retten kan under behandlingen af de i stk. 1 og 2 nævnte sager ved kendelse udelukke personen eller selskabet fra at udøve virksomheden, indtil sagen er endeligt afgjort. Det kan ved dommen i sagen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

§ 7 b. Hvis det skønnes at indebære en overhængende risiko for fødevarerens sikkerheden at lade næringsbrevsindehaveren fortsætte sin virksomhed, skal direktionen for Fødevarestyrelsen træffe afgørelse om midlertidig inddragelse af næringsbrevet, indtil retten har truffet afgørelse efter § 7 a. Tilsvarende gælder, hvis næringsbrevsindehaveren groft eller gentagne gange væsentligt har overtrådt lovgivningen om fødevarer på en sådan måde, at der er en overhængende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive

drevet i overensstemmelse med reglerne i denne lovgivning.

Stk. 2. Efter reglen i stk. 1 kan en person midlertidigt udelukkes fra at være stifter af eller direktør for eller medlem af bestyrelsen i et selskab med begrænset ansvar, et selskab, en forening, som kræver særlig offentlig godkendelse, eller en fond, der driver virksomhed efter denne lov.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 1 eller 2 kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal af den, afgørelsen vedrører, fremsættes over for Fødevarestyrelsen inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse og om fristen herfor. Fødevarestyrelsen anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. Det tidsrum, hvori næringsbrevet har været inddraget, eller hvori den pågældende har været udelukket fra at være stifter af eller direktør for eller medlem af bestyrelsen i et selskab, fradrages i den frakendelsestid, der fastsættes efter § 7 a.

Stk. 4. Anmodning om sagsanlæg vedrørende afgørelserne i stk. 1 og 2 har ikke opsættende virkning, medmindre myndigheden eller retten bestemmer dette.

Bestyrere

§ 8. Den daglige drift af virksomheden skal ledes af næringsbrevindehaveren selv eller af en bestyrer. Drives virksomhed fra flere forretningssteder, må kun ét af disse ledes af næringsbrevindehaveren. Hvert af de øvrige forretningssteder skal ledes af en bestyrer.

Stk. 2. Er næringsbrevindehaveren et af de i § 4 nævnte selskaber eller lignende, skal hvert af virksomhedens forretningssteder ledes af en bestyrer. Det samme gælder for de i § 7, stk. 5, nævnte boer.

Stk. 3. Bestyrere skal opfylde betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1, 2 og 4, jf. stk. 3,

<p>2. pkt. Politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, kan undtage fra betingelsen i § 3, stk. 1, nr. 1.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Bestyrere skal anmeldes til politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, kan tillade, at en person som indehaver eller bestyrer leder mere end ét forretningssted.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Bestyreren har samme strafferetlige ansvar for virksomhedens drift som indehaveren af næringsbrevet.</p>	
<p>§ 10. Stærke drikke må kun serveres i virksomheder med alkoholbevilling, jf. dog kapitel 4 og 5.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Alkoholbevilling gives og fornyes af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet. For virksomheder omfattet af § 11, stk. 2, gives og fornyes bevilling dog af Landsbevillingsnævnet. Bevillingen gælder et bestemt forretningssted og for et tidsrum af 8 år. Bevillingen kan efter omstændighederne begrænses og betinges.</p>	<p>4. § 10, stk. 1 og 2, affattes således: ”Ansøgning om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer kan indgives til politidirektøren. <i>Stk. 2.</i> Alkoholbevilling gives og fornyes af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet. Bevillingen gælder et bestemt forretningssted og for et tidsrum af 8 år. Bevillingen kan efter omstændighederne begrænses og betinges.”</p>
	<p>5. Efter § 10 indsættes: ”§ 10 a. Alkoholbevilling kan kun gives til virksomhed, hvor servering af stærke drikke sker fra et fast serveringssted. <i>Stk. 2.</i> Der kan dog tillige gives alkoholbevilling, hvis servering af stærke drikke sker i: 1) tog, turistbusser, fly og skibe i fart eller 2) busser i international rutefart, hvor ruten længde er mindst 200 km. <i>Stk. 3.</i> Stærke drikke må kun serveres i virksomheder med alkoholbevilling, jf. § 1, stk. 4. <i>Stk. 4.</i> Servering af stærke drikke må ikke påbegyndes, før vedkommende myndighed har godkendt de pågældende lokaler.”</p>
<p>§ 11. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nedsætter et Landsbevillingsnævn bestående af en formand, der har bestået</p>	<p>6. § 11 udgår.</p>

<p>juridisk kandidateksamen, og 2 andre medlemmer, hvoraf 1 repræsenterer kommunale interesser. Medlemmerne udnævnes for et tidsrum af 4 år ad gangen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter nævnets forretningsorden.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kun Landsbevillingsnævnet kan give og forny alkoholbevillinger, når virksomheden drives</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) i ejendomme, der tilhører staten, 2) i ejendomme, der tilhører en kommune for så vidt ejendommene overvejende er indrettet til restaurations- eller hotelvirksomhed, 3) i tog, turistbusser, fly og skibe i fart eller 4) i busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km. 	
<p>§ 12. Bevillingsmyndigheden skal ved afgørelsen af, om alkoholbevilling vil kunne gives, iagttage samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn. Der kan herved navnlig lægges vægt på,</p> <p>...</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) størrelse, indretning og karakter i øvrigt af restaurationsvirksomheden, 5) restaurationens beliggenhed, hvorved der kan anlægges byplanmæssige betragtninger, således at der kan vises tilbageholdenhed med at give tilladelse til nyoprettede restaurationsvirksomheder med servering af stærke drikke i egentlige boligkvarterer eller nær skoler eller andre institutioner, der søges af unge, 6) om der som følge af en for stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomheder med alkoholbevilling kan befrygtes uforvarlig restaurationsdrift eller andre ædrueligheds- eller ordensmæssige problemer, eller 	<p>7. § 12 affattes således:</p> <p>”§ 12. Bevillingsmyndigheden skal ved afgørelsen af, om alkoholbevilling vil kunne gives, iagttage samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn. Der kan herved navnlig lægges vægt på,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) om der af bevillingsansøgeren, medlemmer af direktion eller bestyrelse eller andre, der kan øve en bestemmende indflydelse på virksomhedens drift, er udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde, 2) bevillingsansøgerens forretningsmæssige kvalifikationer, herunder om det må antages, at ansøgeren vil være egnet til at drive restaurationsvirksomhed på betryggende måde, 3) bevillingsansøgerens økonomiske forhold og finansieringsplan, driftsbudget samt likviditetsbudget for virksomheden, herunder om det må anses for godtgjort, at virksomheden vil blive drevet for ansøgerens egen regning og risiko, 4) størrelse, indretning og karakter i øvrigt af serveringsstedet, 5) serveringsstedets beliggenhed, hvorved der kan anlægges byplanmæssige be-

	<p>tragtninger, således at der kan vises tilbageholdenhed med at give tilladelse til nyoprettede restaurationsvirksomheder i egentlige boligkvarterer eller nær skoler eller andre institutioner, der søges af unge,</p> <p>6) om der som følge af en for stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomhed kan frygtes uforsvarlig drift eller andre ædrueligheds- eller ordensmæssige problemer, eller</p> <p>7) om der foreligger andre konkrete ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale og politimæssige forhold, der gør det betænkeligt, at alkoholbevilling gives.”</p>
<p>§ 13. Alkoholbevilling kan kun meddeles personer, der opfylder nedenstående betingelser:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ansøgeren har næringsbrev til det pågældende forretningssted, 2) er fyldt 25 år eller, hvis ansøgeren har afsluttet en uddannelse inden for hotel- og restaurationsfaget, 23 år, 3) ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, og 4) der ikke foreligger forhold, som efter § 16, stk. 2 og 4, er til hinder for meddelelse af bevilling. <p><i>Stk. 2.</i> I ansvarlige interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have alkoholbevilling.</p>	<p>8. § 13 affattes således:</p> <p>”§ 13. Alkoholbevilling kan kun meddeles personer, der opfylder nedenstående betingelser:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) har næringsbrev til det pågældende forretningssted, jf. lov om næringsbrev til visse fødevarer virksomheder (næringsbrevsloven), 2) er fyldt 25 år eller, hvis ansøgeren har afsluttet en uddannelse inden for hotel- og restaurationsfaget, 23 år, 3) ikke har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, 4) ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, 5) der ikke foreligger forhold, som efter § 16, stk. 2 og 4, er til hinder for meddelelse af bevilling, og 6) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover. <p><i>Stk. 2.</i> Alkoholbevilling kan endvidere nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 3.</i> I interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have alkoholbevilling.”</p>
<p>§ 14. Alkoholbevilling kan kun meddeles selskaber m.v., jf. § 4, der opfylder ne-</p>	<p>9. § 14 affattes således:</p> <p>”§ 14. Alkoholbevilling kan kun meddeles</p>

<p>denstående betingelser:</p> <p>1) selskabet har næringsbrev til det pågældende forretningssted,</p> <p>2) direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 2 og 3, og</p> <p>3) der ikke foreligger forhold, som efter § 16, stk. 1, 2 og 5, er til hinder for meddelelse af bevilling.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bevillingsmyndigheden kan undtage fra bestemmelsen i stk. 1, nr. 2.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Såfremt der i selskaber m.v. indtræder nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, eller såfremt en aktionær eller en anpartshaver efter bevillingens meddelelse opnår besiddelse af 30 pct. eller mere af selskabskapitalen, skal politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, modtage meddelelse herom senest 4 uger efter det skete. Oplysningerne forelægges herefter for bevillingsmyndigheden til prøvelse af, om bevillingen er bortfaldet efter § 18.</p>	<p>selskaber m.v., der opfylder nedenstående betingelser:</p> <p>1) selskabet har næringsbrev til det pågældende forretningssted,</p> <p>2) direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, og kan ikke nægtes alkoholbevilling i henhold til § 13, stk. 2, og</p> <p>3) der ikke foreligger forhold, som efter § 16, stk. 1, 2 og 5, er til hinder for meddelelse af bevilling.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bevillingsmyndigheden kan undtage fra bestemmelsen i stk. 1, nr. 2.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Såfremt der i selskaber m.v. indtræder nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, eller såfremt en aktionær eller en anpartshaver efter bevillingens meddelelse opnår besiddelse af 30 pct. eller mere af selskabskapitalen, skal bevillingsmyndigheden modtage meddelelse herom senest 4 uger efter ændringen til prøvelse af, om bevillingen er bortfaldet efter § 18.”</p>
	<p>10. Efter § 14 indsættes: <i>”Bestyrere, dørmænd og andre ansatte i serveringssteder med alkoholbevilling</i></p> <p>§ 14 a. På et serveringssted med alkoholbevilling skal den daglige drift ledes af bevillingshaveren selv eller af en bestyrer. Drives restaurationsvirksomhed fra flere serveringssteder, må kun ét af disse ledes af bevillingshaveren. Hvert af de øvrige serveringssteder skal ledes af en bestyrer.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Er bevillingshaveren et i § 14, stk. 1, nævnt selskab m.v., skal hvert af virksomhedens serveringssteder ledes af en bestyrer.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Bevillingsmyndigheden kan tillade, at en person som indehaver eller bestyrer leder mere end ét serveringssted.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Bestyreren har samme strafferetlige ansvar for serveringsstedets drift som bevillingshaveren.”</p>
<p>§ 15. Bestyrere i virksomheder, der har alkoholbevilling, skal opfylde betingelser-</p>	<p>11. § 15 affattes således: ”§ 15. Bestyrere skal opfylde betingelser-</p>

<p>ne i § 3, stk. 1, nr. 4, § 13, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 16, stk. 2. De skal have bopæl her i riget, medmindre bevillingsmyndigheden undtager fra denne betingelse. Endvidere må de ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at de ikke vil lede virksomheden på forsvarlig måde.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bestyrere i virksomheder med alkoholbevilling skal godkendes af bevillingsmyndigheden. Godkendelsen bortfalder, hvis bestyreren ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, 1. og 2. pkt.</p>	<p>ne i § 13, stk. 1, nr. 2 og 4, og § 16, stk. 2. De må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at de ikke vil lede serveringsstedet på forsvarlig måde.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bestyrere skal godkendes af bevillingsmyndigheden. Godkendelsen bortfalder, hvis bestyreren ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, 1. pkt.”</p>
<p>§ 15 a. Dørmænd i virksomheder med alkoholbevilling skal være autoriserede. Autorisationen meddeles af politidirektøren, i København af politidirektøren, i den politikreds, hvor ansøgeren bor. Har ansøgeren ikke bopæl her i riget, meddeles autorisationen af politidirektøren. En autorisation gælder for hele landet.</p> <p>...</p> <p><i>Stk. 3.</i> Personer, som i henhold til lov om vagtvirksomhed er autoriseret til at drive vagtvirksomhed, og en vagtvirksomheds godkendte personale kan uden anden autorisation varetage hvervet som dørmænd i virksomheder med alkoholbevilling.</p> <p>§ 15 c. Bevillingsmyndigheden kan træffe bestemmelse om, at andre ansatte eller bestemte kategorier af ansatte i virksomheder med alkoholbevilling ud over bestyrere og dørmænd skal være godkendt af politiet. Godkendelse af ansatte kan nægtes, såfremt den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil kunne udføre hvervet på betryggende måde. Kan en person, der er ansat på det tidspunkt, hvor bevillingsmyndigheden træffer afgørelse om, at godkendelse skal finde sted, ikke godkendes, betragtes det som en tilbagekaldelse af en godkendelse, jf. § 15 d.</p>	<p>12. I § 15 a, stk. 1 og 3, og i § 15 c ændres ”virksomheder med alkoholbevilling” til: ”restaurationsvirksomheder”.</p> <p>13. I § 15 a, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter ”politidirektøren”: ”i København”.</p>

<p>§ 15 b. Bevillingsmyndigheden kan meddele påbud om, at der i en virksomhed med alkoholbevilling skal anvendes dørmænd, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til forsvarlig drift af virksomheden.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Politiet kan undtagelsesvis bestemme, at reglerne om dørmænd i § 15 a og regler udstedt i medfør af stk. 3 ikke eller kun delvis finder anvendelse i en virksomhed med alkoholbevilling.</p>	<p>14. I § 15 b, stk. 1 og 2, ændres "virksomhed med alkoholbevilling" til: "restaurationsvirksomhed".</p>
<p>§ 18. En alkoholbevilling bortfalder,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) når bevillingshaveren dør, jf. dog stk. 3, 2) når bevillingens gyldighedstid udløber, uden at fornyelse finder sted, 3) når bevillingshaveren ikke længere udnytter alkoholbevillingen, 4) hvis bevillingshaveren ikke længere har næringsbrev eller opfylder betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 3, eller § 14, stk. 1, nr. 2, 5) hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 16, stk. 1, 4 eller 5, for at opnå alkoholbevilling, eller 6) når en i medfør af § 10, stk. 2, 4. pkt., stillet betingelse for bevillingen ikke længere er opfyldt. 	<p>15. § 18, stk. 1, affattes således:</p> <p>"En alkoholbevilling bortfalder,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) når bevillingshaveren dør, jf. dog stk. 3, 2) når bevillingens gyldighedstid udløber, uden at fornyelse finder sted, 3) når bevillingshaveren ikke længere udnytter alkoholbevillingen, 4) hvis bevillingshaveren ikke længere har næringsbrev, 5) hvis bevillingshaveren er under konkurs, 6) når en i medfør af § 10, stk. 2, 3. pkt., stillet betingelse for bevillingen ikke længere er opfyldt, 7) hvis bevillingshaveren ikke opfylder betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 4, eller § 14, stk. 1, nr. 2, eller 8) hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 16, stk. 1, 4 eller 5, for at opnå alkoholbevilling."
<p><i>Stk. 4.</i> Bestemmelsen i § 7, stk. 5, gælder for alkoholbevillinger.</p>	<p>16. § 18, stk. 4, affattes således:</p> <p>"<i>Stk. 4.</i> Efter anmeldelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en væрге for en person, der er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, fortsætte afdødes, skyldnerens eller den umyndiges restaurationsvirksomhed med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil et år efter dødsfaldet, konkursdekretet eller værgemålets iværksættelse. I særlige tilfælde kan politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, forlænge fristen."</p>

<p>§ 19. En alkoholbevilling kan fratages eller tilbagekaldes, hvis</p> <p>1) bevillingshaveren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for alkoholbevillingen eller af bestemmelser i loven eller</p> <p>2) der er særlig grund til at antage, at bevillingshaveren ikke vil drive virksomheden på forsvarlig måde.</p>	<p>17. § 19, stk. 1, affattes således:</p> <p>”En alkoholbevilling kan fratages eller tilbagekaldes, hvis</p> <p>1) bevillingshaveren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for alkoholbevillingen eller af bestemmelser i loven, eller</p> <p>2) der er særlig grund til at antage, at bevillingshaveren ikke vil eller kan drive restaurationsvirksomheden på forsvarlig måde.”</p>
<p>Stk. 4. Begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, i hvilket omfang den pågældende under sagens behandling må drive virksomheden. Såfremt bevillingsmyndighedens afgørelse ved dommen findes lovlig, kan det i denne dom bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.</p>	<p>18. I § 19, stk. 4, ændres ”virksomheden” til: ”restaurationsvirksomheden”.</p>
	<p>19. Efter § 19 indsættes i <i>kapitel 3</i>:</p> <p>”§ 19 a. En alkoholbevilling kan fratages af kommunalbestyrelsen, såfremt indehaveren har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. og derover. Alkoholbevillingen kan fratages for et tidsrum af 1 til 5 år eller indtil videre. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgang til domstolsprøvelse og om fristen herfor.</p> <p>Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen, senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Kommunalbestyrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, men retten kan bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve restaurationsvirksomheden. Ankes en dom, hvorved en fratagelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dom-</p>

	<p>men, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at restaurationsvirksomheden ikke må udøves under ankesagens behandling.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En afgørelse efter stk. 1 kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af kommunalbestyrelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt fratagelsen er sket indtil videre og der er forløbet mindst 5 år efter fratagelsen og mindst 2 år efter, at ophævelsen senest er nægtet ved dom. Bestemmelserne i stk. 2, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.”</p>
<p><i>Virksomhed, hvortil der ikke kræves næringsbrev</i></p> <p>§ 20. Til kantinevirksomhed kræves ikke næringsbrev. Ved kantinevirksomhed forstås servering i dertil indrettede lokaler i eller i tilknytning til arbejdspladser og tilsvarende steder for personer, der er beskæftiget i virksomheden, og for personer med ærinde i virksomheden.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Såfremt der i kantinen serveres stærke drikke, skal den daglige drift varetages af en person, der opfylder betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1, og § 13, stk. 1, nr. 2 og 3. På kantineindehavere og kantinebestyrere finder bestemmelserne i § 16, stk. 2, tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> I kantiner må der ikke serveres, nydes eller udleveres andre stærke drikke end øl og bordvin.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Politiet kan forbyde driften af en kantine, hvis reglerne for kantinevirksomhed tilsidesættes eller kantinen drives på en måde som nævnt i § 19, stk. 1, nr. 2.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Kantiner må holdes åbne fra ½ time før arbejdstidens begyndelse til 1½ time efter arbejdstidens ophør. I lukketiden må der ikke serveres i kantinelokalerne. Dette gælder dog ikke ved sammenkomster, som bekostes af vedkom-</p>	<p>20. Kapitel 4 affattes således: <i>”Virksomhed, hvortil der ikke kræves alkoholbevilling</i></p> <p>§ 20. Kantinevirksomhed kræver ikke alkoholbevilling. Ved kantinevirksomhed forstås servering i dertil indrettede lokaler i eller i tilknytning til arbejdspladser og tilsvarende steder for personer, der er beskæftiget i virksomheden, og for personer med ærinde i virksomheden.</p> <p><i>Stk. 2.</i> I kantiner må der ikke serveres, nydes eller udleveres andre stærke drikke end øl og bordvin.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Politiet kan forbyde driften af en kantine, hvis reglerne for kantinevirksomhed tilsidesættes, eller der er særlig grund til at antage, at kantinen ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Kantiner må holdes åbne fra ½ time før arbejdstidens begyndelse til 1½ time efter arbejdstidens ophør. I lukketiden må der ikke serveres i kantinelokalerne. Dette gælder dog ikke ved sammenkomster, som bekostes af vedkommende virksomhed, eller som foranstaltet af virksomhedens personale. Endvidere kan lokalerne i lukketiden anvendes i henhold til lejlighedstilladelse, jf. § 22, stk. 2-7.</p> <p>§ 21. Alkoholbevilling kræves ikke for personer ved modtagelse i mindst 30 dage</p>

<p>mende virksomhed, eller som foranstaltes af virksomhedens personale. Endvidere kan lokalerne i lukketiden anvendes i henhold til lejlighedstilladelse, jf. § 22, stk. 2-7.</p> <p>§ 21. Næringsbrev kræves ikke for personer ved</p> <p>1) modtagelse i mindst 30 dage af overnattende gæster med mulighed for servering eller</p> <p>2) modtagelse af overnattende gæster med mulighed for servering alene af morgenmåltid, når der ikke modtages gæster i mere end 3 værelser med tilsammen højst 8 sengepladser og der ikke serveres stærke drikke.</p>	<p>af overnattende gæster med mulighed for servering af stærke drikke.”</p>
<p>§ 22. Ved fester, møder og lignende særlige lejligheder kan en af loven omfattet virksomhed udøves uden adkomst af en person, der er fyldt 18 år, såfremt serveringen alene omfatter brød, kager, is, pølser, burgere, smørrebrød og lignende enkel bospisning samt drikkevarer, dog ikke stærke drikke. Foregår serveringen udendørs, skal politiet underrettes senest 3 dage før arrangementets afholdelse. Serveringen kan tillige omfatte øl af skattekategori I og bordvin, såfremt den foregår indendørs for højst 150 personer og udøves af en person, der er fyldt 25 år. Politiet kan fastsætte vilkår for virksomhedens udøvelse eller forbyde virksomheden.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Politiet kan ved de lejligheder, som er nævnt i stk. 1, tillade, at en person, der er fyldt 25 år, forestår servering af de i stk. 1, 1. og 3. pkt., nævnte spise- og drikkevarer, uanset om serveringen foregår udendørs, og uanset om deltagerantallet omfatter flere end 150 personer.</p>	<p>21. § 22, stk. 1 og 2, affattes således:</p> <p>”Ved fester, møder og lignende særlige lejligheder kan en af loven omfattet virksomhed udøves uden tilladelse af en person, der er fyldt 25 år, når serveringen af stærke drikke foregår indendørs for højst 150 personer, og de stærke drikke kun består i øl og bordvin. Politiet skal underrettes senest 3 dage før arrangementets afholdelse. Politiet kan fastsætte vilkår for virksomhedens udøvelse eller forbyde virksomheden.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Politiet kan ved de lejligheder, som er nævnt i stk. 1, tillade, at en person, der er fyldt 25 år, forestår servering af øl og bordvin, uanset om serveringen foregår udendørs, og uanset om deltagerantallet omfatter flere end 150 personer.”</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Stærke drikke må kun sælges fra automater og lignende til nydelse på stedet, hvis salget finder sted i restaurationslokaler med alkoholbevilling eller i</p>	<p>22. I § 23, stk. 2, ændres ”restaurationslokaler” til: ”serveringssteder med alkoholbevilling”.</p>

<p>kantinelokaler. I kantinelokaler må dog kun sælges øl og bordvin.</p>	
<p><i>Udlevering af stærke drikke fra butikker m.v.</i></p>	<p>23. Overskriften til § 24 affattes således: "Udlevering og medbringningen af stærke drikke"</p>
<p>§ 24. I og fra butikker og lignende forretningslokaler må der ikke udleveres stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet, medmindre der til forretningsstedet er udstedt alkoholbevilling.</p>	<p>24. § 24, stk. 1, affattes således: "I og fra virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, må der ikke udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet."</p>
<p><i>Spilleautomater og optræden</i></p> <p>§ 26. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte, at der for ikkegevinstgivende spilleautomater betales en afgift til kommunen. Afgiften opkræves kvartalsvis. Afgiften vil kunne fastsættes som et fast beløb for hver automat eller som en procentdel af det indspillede beløb eller som en kombination heraf. Der betales ikke afgift for indtil to ikkegevinstgivende spilleautomater. Den årlige afgift for de følgende spilleautomater må højst udgøre 4.000 kr. for hver spilleautomat.</p> <p><i>Stk. 2.</i> I restaurationer må optræden for offentligheden kun ske med politiets tilladelse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> I restaurationer kan politiet forbyde offentlig dans, musik, spil og lignende.</p>	<p>25. § 26 og overskriften hertil affattes således: <i>"Optræden m.v.</i></p> <p>§ 26. På serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke, må optræden for offentligheden kun ske med politiets tilladelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> På serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke, kan politiet forbyde offentlig dans, musik, spil og lignende."</p>
<p><i>Stk. 2.</i> På serveringssteder, hvor der ikke serveres stærke drikke, kan politiet forbyde ansættelse af personer under 18 år til beskæftigelse i serveringslokaler, garderobes eller toiletter i åbningstiden.</p>	<p>26. § 27, stk. 2, ophæves.</p>
<p>§ 28. Restaurationer og andre serveringssteder, hvortil der er offentlig adgang, skal være lukket i tiden fra kl. 24 til kl. 5. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte, at den almindelige lukketid kan være kortere, dog skal der være lukket i tiden fra kl. 2 til kl. 5. Kommunalbestyrelsens beslutninger om ændring af den alminde-</p>	<p>27. § 28 affattes således: "§ 28. Serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, og hvortil der er offentlig adgang, skal være lukket i tiden fra kl. 24 til kl. 5. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte, at den almindelige lukketid kan være kortere, dog skal der være lukket i tiden fra kl. 2 til kl. 5. Kommunalbestyrelsens</p>

lige lukketid skal offentliggøres mindst 2 gange i et eller flere blade, der har almindelig udbredelse i kommunen. I lukketiden kan servering ske for overnattende gæster uden for de almindelige restaurationslokaler. Den almindelige lukketid gælder ikke for tog, busser, fly og skibe i fart, jf. § 11, stk. 2, nr. 3 og 4.

Stk. 2. Ved særlige lejligheder såsom større byfester og lignende lokalt prægede arrangementer samt nytårsnat kan politiet tillade længere åbningstid end nævnt i stk. 1 for restaurationer i politikredsen eller en del af denne.

Stk. 3. Den stedlige bevillingsmyndighed, jf. § 10, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3 og 4, kan med politiets samtykke tillade længere åbningstid, når virksomheden drives på jernbanestationer, lufthavne, skibsekspeditioner, rutebilstationer samt færgers og ruteskibes anløbspladser.

Stk. 4. Den stedlige bevillingsmyndighed kan med politiets samtykke tillade, at visse restaurationer har åbent i den almindelige lukketid, jf. stk. 1, såfremt det ud fra miljø- og samfundsmæssige samt ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn sammenholdt med virksomhedens karakter og driftsform skønnes forsvarligt.

Stk. 5. Den stedlige bevillingsmyndighed kan inden påbegyndelsen af en virksomhed træffe afgørelse om, at virksomheden skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, jf. stk. 1, såfremt dette findes påkrævet af miljømæssige hensyn.

Stk. 6. Den stedlige bevillingsmyndighed kan efter indstilling fra politiet træffe afgørelse om, at bestemte restaurationer og andre serveringssteder skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, jf. stk. 1, såfremt dette findes påkrævet af hensyn til den offentlige orden eller af ædruelighedsmæssige hensyn.

Stk. 7. Politiet kan ud fra de hensyn, som er nævnt i stk. 6, med øjeblikkelig virk-

beslutninger om ændring af den almindelige lukketid skal offentliggøres mindst 2 gange i et eller flere blade, der har almindelig udbredelse i kommunen. I lukketiden kan servering ske for overnattende gæster uden for de almindelige serveringslokaler. Den almindelige lukketid gælder ikke for tog, busser, fly og skibe i fart, jf. § 10 a, stk. 2.

Stk. 2. Ved særlige lejligheder såsom større byfester og lignende lokalt prægede arrangementer samt nytårsnat kan politiet tillade længere åbningstid end nævnt i stk. 1 for serveringssteder i politikredsen eller en del af denne.

Stk. 3. Bevillingsmyndigheden kan med politiets samtykke tillade længere åbningstid, når restaurationsvirksomheden drives på jernbanestationer, lufthavne, skibsekspeditioner, rutebilstationer samt færgers og ruteskibes anløbspladser.

Stk. 4. Bevillingsmyndigheden kan med politiets samtykke tillade, at visse serveringssteder har åbent i den almindelige lukketid, jf. stk. 1, såfremt det ud fra miljø- og samfundsmæssige samt ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn sammenholdt med virksomhedens karakter og driftsform skønnes forsvarligt.

Stk. 5. Bevillingsmyndigheden kan inden påbegyndelsen af en restaurationsvirksomhed træffe afgørelse om, at serveringsstedet skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, jf. stk. 1, såfremt dette findes påkrævet af miljømæssige hensyn.

Stk. 6. Bevillingsmyndigheden kan efter indstilling fra politiet træffe afgørelse om, at bestemte serveringssteder skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, jf. stk. 1, såfremt dette findes påkrævet af hensyn til den offentlige orden eller af ædruelighedsmæssige hensyn.

Stk. 7. Politiet kan ud fra de hensyn, som er nævnt i stk. 6, med øjeblikkelig virkning begrænse åbningstiden i op til 30 dage, dog længst indtil bevillingsmyndigheden

<p>ning begrænse en restaurations åbnings- tid i op til 30 dage, dog længst indtil den stedlige bevillingsmyndighed har truffet afgørelse om åbningstiden, jf. stk. 6.</p> <p><i>Stk. 8.</i> I lukketiden må der ikke ske ser- vering, men detailsalg er tilladt i overens- stemmelse med reglerne i § 25, stk. 1. Senest et kvarter efter lukketidens ind- træden må der ikke ske indtagelse af mad og drikkevarer. I lukketiden må der dog ske servering for sammenkomster af foreninger eller sluttede selskaber, rejse- selskaber og lignende, når det foregår i særlige fra restaurationen adskilte sel- skabslokaler, eller der foreligger tilladelse fra politiet.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Indtil et år efter, at kommunalbe- styrelsen har truffet beslutning om en kortere almindelig lukketid, jf. stk. 1, kan den stedlige bevillingsmyndighed be- stemme, at en igangværende virksom- hed skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt det findes påkrævet af miljømæssige hensyn.</p>	<p>har truffet afgørelse om åbningstiden, jf. stk. 6.</p> <p><i>Stk. 8.</i> I lukketiden må der ikke ske ser- vering, men detailsalg er tilladt i overens- stemmelse med reglerne i § 25, stk. 1. Senest et kvarter efter lukketidens indtræ- den må der ikke ske indtagelse af mad og drikkevarer. I lukketiden må der dog ske servering for sammenkomster af forenin- ger eller sluttede selskaber, rejseselskaber og lignende, når det foregår i særskilte selskabslokaler, eller der foreligger tilla- delse fra politiet.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Indtil et år efter, at kommunalbe- styrelsen har truffet beslutning om en kor- tere almindelig lukketid, jf. stk. 1, kan be- villingsmyndigheden bestemme, at en igangværende virksomhed skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt det findes påkrævet af miljømæssige hen- syn.”</p>
<p>§ 29. I restaurationer og andre serve- ringssteder er det forbudt enhver at ser- vere eller lade servere, herunder gennem automater, stærke drikke for personer, der</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ikke er fyldt 18 år, eller 2) om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre. <p><i>Stk. 2.</i> I restaurationer og andre serve- ringssteder, hvor der serveres stærke drikke, har bevillingshaveren pligt til på et sted, der er iøjnefaldende for gæsterne, at anbringe opslag om, at det er forbudt at servere stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år.</p> <p><i>Stk. 3.</i> I restaurationer, hvor der serveres stærke drikke, har bevillingshaveren pligt til at drage omsorg for, at der også er mulighed for at få serveret andre drikke. Denne pligt omfatter pligt til at føre lyst</p>	<p>28. I § 29, <i>stk. 1 og 2</i>, ændres ”I restaura- tioner og andre serveringssteder” til: ”På serveringssteder”.</p> <p>29. I § 29, <i>stk. 3</i>, ændres ”I restaurationer” til: ”På serveringssteder”, og 2. og 3. <i>pkt.</i> ophæves.</p> <p>30. I § 29, <i>stk. 5</i>, ændres ”§ 21, nr. 1,” til: ”§ 21,”.</p>

<p>øl, alkoholfrit øl og kaffe. Det skal fremgå af prislister, vinkort eller klart læselige opslag, at de nævnte drikkevarer føres.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Politiet kan, såfremt det er nødvendigt af hensyn til den offentlige ro og orden, midlertidigt forbyde, at stærke drikke serveres og forhandles i nærmere angivne virksomheder eller i hele politikredsen.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, gælder ikke servering i selskabslokaler og virksomheder omfattet af § 21, nr. 1, medmindre de lokaler, der benyttes som selskabslokaler, normalt benyttes til diskotek eller lignende restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling.</p>	
<p><i>Virksomheder uden alkoholbevilling</i></p> <p>§ 30. I virksomheder, der ikke har alkoholbevilling, eller som ikke er omfattet af § 20, § 21, nr. 1, eller § 22, stk. 8, må der ikke</p> <p>1) af gæster, værter eller betjening nydes stærke drikke i serveringslokalerne, 2) stilles lokaler til rådighed til nydelse af stærke drikke.</p>	<p>31. § 30 ophæves.</p>
<p>§ 31. Politiet kan under særlige forhold forbyde restauratører og hotelværter at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i vedkommende virksomhed.</p>	<p>32. I § 31, <i>stk. 1</i>, udgår "og hotelværter".</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Politiet kan forbyde personer, der søger fortjeneste ved prostitution, eller som i forbindelse med restaurationsbesøg har begået en strafbar handling, at opholde sig som gæster i bestemte virksomheder. Politiet kan tillige forbyde de pågældende restauratører at modtage disse personer som gæster.</p>	<p>33. § 31, <i>stk. 2</i>, affattes således: "Stk. 2. Politiet kan forbyde personer, der søger fortjeneste ved prostitution, eller som i forbindelse med besøg på et serveringssted, hvor der serveres stærke drikke, har begået en strafbar handling, at opholde sig som gæster i bestemte serveringssteder. Politiet kan tillige forbyde de pågældende bevillingshavere at modtage disse personer som gæster."</p>
<p>§ 32. I restaurationer, hoteller og andre serveringssteder, hvortil der er offentlig adgang, er det forbudt at udvise støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende</p>	<p>34. § 32, <i>stk. 1</i>, affattes således: "På serveringssteder, hvortil der er offentlig adgang, og hvor der serveres stærke drikke, er det forbudt at udvise støjen-</p>

adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.	de, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.”
§ 34. Politiets afgørelser om nægtelse af autorisation efter § 15 a og godkendelse efter § 15 c samt politiets afgørelser efter § 26, stk. 2 og 3, § 29, stk. 4, § 31 og § 32, stk. 4, kan indbringes for rigspolitichefen. Andre afgørelser efter denne lov, der træffes af politidirektøren eller kommunalbestyrelsen, kan med de i § 35 nævnte undtagelser indbringes for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.	35. § 34, stk. 1, affattes således: ”Politiets afgørelser om nægtelse af autorisation efter § 15 a og godkendelse efter § 15 c samt politiets afgørelser efter § 26, stk. 1 og 2, § 29, stk. 4, § 31 og § 32, stk. 4, kan indbringes for rigspolitichefen. Andre afgørelser efter denne lov, der træffes af politiet kan med de i § 35 nævnte undtagelser indbringes for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Klage over politiets påbud om lukning af en virksomhed, jf. § 32, stk. 4, 3. pkt., har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet.”
<i>Stk. 3.</i> Fødevarestyrelsens afgørelser efter § 7 b kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.	36. § 34, stk. 3, ophæves.
§ 35. Afgørelser truffet af politidirektøren eller kommunalbestyrelsen, i medfør af nedenstående bestemmelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed: § 7, stk. 2, 4 og stk. 5, 3. pkt., § 8, stk. 5, § 10, stk. 4, 1. pkt., § 15 b, stk.1, § 17, stk. 2, § 19, stk. 2, 2. pkt., § 23, stk. 3, § 24, stk. 3, § 27, stk. 2, § 28, stk. 3, 4, 6, 7 og 8, og § 32, stk. 3.	37. § 35, stk. 1, affattes således: ”Afgørelser truffet af politidirektøren i medfør af nedenstående bestemmelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed: § 17, stk. 2, § 19, stk. 2, 2. pkt., § 23, stk. 3, § 24, stk. 3, § 28, stk. 3, 4, 6, 7 og 8, og § 32, stk. 3.”
§ 36. Industriministeren kan fastsætte regler om, at visse afgørelser skal kunne indbringes for et ankenævn.	38. / § 36 ændres ”Industriministeren” til: ”Økonomi- og erhvervsministeren”.
§ 37. Med bøde straffes den, der 1) overtræder § 2, stk. 1, 2 og stk. 4, 1. pkt., § 5, stk. 2, § 6, § 8, stk. 1, 2 og 4, § 10, stk. 1, § 14, stk. 3, 1. pkt., § 16, stk. 2, § 18, stk. 2, § 20, stk. 2, 3 og stk. 5, 1. og 2. pkt., § 22, stk. 1, 2. pkt., og stk. 5, § 23, stk. 1 og 2, § 24, stk. 1 og 4, § 26, stk. 2, § 27, stk. 1, 1. pkt., § 28, stk. 1, 1. pkt., og stk. 8, § 29, stk. 1, 2 og 3, § 30, og § 32, stk. 1 og 2,	39. § 37 affattes således: ”§ 37. Med bøde straffes den, der 1) overtræder § 1, stk. 4, § 10 a, stk. 3 og 4, § 14, stk. 3, 1. pkt., § 16, stk. 2, § 18, stk. 2, § 20, stk. 2 og 4, 1. og 2. pkt., § 22, stk. 1, 2. pkt., og stk. 5, § 23, stk. 1 og 2, § 24, stk. 1 og 4, § 26, stk. 1, § 27, 1. pkt., § 28, stk. 1, 1. pkt., og stk. 8, § 29, stk. 1, 2 og 3, og § 32, stk. 1 og 2, 2) tilsidesætter betingelser eller begræns-

2) tilsidesætter betingelser eller begrænsninger fastsat i medfør af § 10, stk. 2, 4. pkt., § 15 a, stk. 4, og § 33,

3) overtræder forbud i henhold til § 20, stk. 4, § 22, stk. 1, 4. pkt., § 23, stk. 3, § 24, stk. 3, § 26, stk. 3, § 27, stk. 2, § 29, stk. 4, og § 31,

4) overtræder påbud meddelt i medfør af § 15 b, stk. 1, og § 32, stk. 4, eller

5) beskæftiger dørmænd, som ikke er autoriseret i medfør af § 15 a.

Stk. 2. Under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan straffen efter stk. 1 stige til fængsel indtil 4 måneder.

Stk. 3. Den, der nyder, køber eller på anden måde skaffer sig spise- eller drikkevarer i strid med loven, straffes med bøde.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Det samme gælder for overtrædelse af forbud givet i medfør af forskrifterne.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 6. Der kan pålægges restauratører, hotelværter, kantineindehavere og disses bestyrere bødeansvar for overtrædelse af § 28, stk. 8, § 29, stk. 1, og af forbud i henhold til § 31, stk. 1, der begås af ansatte i virksomheden, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom. Er restauratøren, hotelværten eller kantineindehaveren et selskab, jf. § 4, staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges selskabet, staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

ninger fastsat i medfør af § 10, stk. 2, 4. pkt., § 15 a, stk. 4, og § 33,

3) overtræder forbud i henhold til § 20, stk. 3, § 22, stk. 1, 4. pkt., § 23, stk. 3, § 24, stk. 3, § 26, stk. 2, § 29, stk. 4, og § 31,

4) overtræder påbud meddelt i medfør af § 15 b, stk. 1, og § 32, stk. 4, eller

5) beskæftiger dørmænd, som ikke er autoriseret i medfør af § 15 a.

Stk. 2. Under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan straffen efter stk. 1 stige til fængsel indtil 4 måneder.

Stk. 3. Den, der nyder, køber eller på anden måde skaffer sig stærke drikke i strid med loven, straffes med bøde.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Det samme gælder for overtrædelse af forbud udstedt i medfør af forskrifterne.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 6. Der kan pålægges restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere bødeansvar for overtrædelse af § 28, stk. 8, § 29, stk. 1, og af forbud i henhold til § 31, stk. 1, der begås af ansatte i virksomheden, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom. Er restauratøren eller kantineindehaveren et selskab, jf. § 14, staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges selskabet, staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.”

Gældende formulering

Lovforslaget

<p>Lov om sommerhuse og camping m.v. (Sommerhusloven)</p>	
<p><i>Stk. 4.</i> For virksomhed, der er omfattet af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., eller virksomhed med uddannelsesmæssigt, kulturelt eller forskningsmæssigt formål gælder stk. 1-3 kun i det omfang, der til virksomheden er knyttet huse eller hytter, der udlejes for mere end 5 nætter ad gangen, eller areal til camping.</p>	<p>1. § 1, stk. 4 affattes således: ”Stk. 4. For selvstændig erhvervsvirksomhed, der modtager overnattende gæster med mulighed for servering eller virksomhed med uddannelsesmæssigt, kulturelt eller forskningsmæssigt formål gælder stk. 1-3 kun, hvis der til virksomheden er knyttet huse eller hytter, der udlejes for mere end 5 nætter ad gangen, eller areal til camping.”</p>